

410-- ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க

கூட்டுறவுத் துறை.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1992-93.

1. முன்னுரை

தமிழ்நாடு, இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு முன்னோடியாக விளங்கும் சிறப்பு உடையதாகும். தமிழகத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் கடந்த எண்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, மக்களின் குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள நலிந்த பிரிவினரின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதில் ஒரு முக்கியமான பங்கினை ஆற்றி வருகின்றது. மாநிலத்தில் உள்ள பல்வகைக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மக்களின் பலதரப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளில், அவர்களுக்கு பணியாற்றி வருகின்றன. மக்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவாத முக்கிய இனங்கள் இப்போது ஏதுமில்லையெனும்ளவுக்கு அதன் வளர்ச்சி பிரமிக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

2. 1955-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து வகை கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரது கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. 1956-57-ஆம் ஆண்டு தொடக்க முதல் சில வகைச் சங்கங்கள் பிற துறைகளுக்கும் சட்டபூர்வமான வாரியங்களுக்கும் அப்போதைக்கப்போது மாற்றப்பட்டு அதன் தலைவர்களுக்கு பதிவாளரின் அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரைத் தவிர இத்தகைய செயல்முறைப் பதிவாளர்கள் பதினைந்து பேர் இப்போது உள்ளனர்.

3. கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகள், வேளாண்மை உற்பத்தி மேம்பாட்டுக் கடன், நேர்ப்புறக் கடன், வேளாண்மை பொருட்களின் விற்பனை, சேமிப்பு, வேளாண்மை இடுபொருள்களை விறியோகித்தல், தமிழ்நாடு முழுவதும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை நுகர்வோர் கூட்டுறவுகள் மூலமாகவும், பொது விறியோகத்திட்டம் மூலமாகவும் விறியோகித்தல் கூட்டுறவுக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி போன்ற முக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டு செயலாற்றுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகளின் ஆண்டு விற்பனை அளவுத் தொகை சுமார் ரூபாய் 4,575 கோடி என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். பதிவாளரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றிய எண்ணிக்கை விவரங்களும், அச்சங்கங்களின் ஆண்டு விற்பனையளவு விவரங்களும் கீழுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வரிசை
எண்.

(1)

சங்கங்களின் வகைகள்,

(2)

சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(3)

ஆண்டு விற்பனை
அளவு.

(4)

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்)

1	தலைமைக் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள்	6	63,356.28
2	மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள்	18	2,24,712.28
3	கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகள்	28	53,693.43
4	மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள்	16	29.62
5	கூட்டுறவு அச்சகங்கள்	18	529.54
6	கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையங்கள்	9	24.40
7	தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம்	1	145.07
8	தொடக்கக் கூட்டுறவு வேளாண்மை வங்கிகள்	4,655	48,474.56
9	தொடக்கக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள்	112	1,117.81
10	கூட்டுறவு நகர வங்கிகள்	131	3,080.75
11	தொடக்க நிலவள வங்கிகள்	181	2,749.98
12	பணியாளர் கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள்	1,286	38,567.12
13	நகர்ப்புற கடன் சங்கங்கள்	52	374.14
14	தொடக்கக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள்	822	16,354.43
15	மாணவர்கள் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள்	3,086	689.33
16	கூட்டுறவு சிற்றுண்டிச்சாலைகள்	75	318.07
17	பதனிடும் சங்கம்	1	..
18	நீரேற்றுப் பாசனக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	39	0.73
19	நிலக் குடியேற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	81	71.47
20	காய்கறி உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	447	..
21	உப்பு உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	15	30.99
22	தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	202	367.46
23	ஊரக மின்சாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	3	824.40
24	இதர பல்வகை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	98	4.04

மொத்தம் ..

11,382

4,57,505.99

இணைப்புகள்

[1992 ஏப்ரல் 8]

4. பொது முன்னேற்றம்

கூட்டுறவுத் துறையின் பெரும் பணிகளான விவசாயக் கடன்கள் வழங்குதல், வேளாண் விளைபொருள் விற்பனை, உர விநியோகம் நுகர்பொருள் விநியோகம், போன்ற இனங்களில்; 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான திட்டம், அடைந்த முன்னேற்றம் மற்றும் 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்கான திட்டம் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன :

வரிசை
எண்.

நடவடிக்கை விவரம்.

அலகு.

1991-92 ஆம்
ஆண்டுக்
கான
திட்டம்.

ஏப்ரல் 1991
முதல்
சனவரி 1992
வரை
அடைந்த
முன்னேற்றம்.

1992-93
ஆம் ஆண்டுக்
கான
உத்தேசிக்
கப்பட்டுள்ள
திட்டம்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்	275.00	217.75	280.00
2	நடுத்தரக் கால வேளாண்மைக் கடன்கள் வழங்குதல்.	,,	50.00	25.90	55.00
3	குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தரக் கால வேளாண்மைக் கடன்களை வழங்கியதில் மொத்தத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு வழங்கப்பட்டவை.	விழுக்காடு	70.00	65.00	68.00
4	நீண்ட கால வேளாண்மைக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	32.00	28.31	41.00
5	நகையீட்டுக் கடன்கள் வழங்குதல்.	,,	640.00	658.70	705.00

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
6	சிறு தொழில் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் போன்ற பண்ணை சாராப் பிரிவுக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்	17.00	19.98	18.00
7	இரசாயன உரங்கள் சில்லறை விற்பனை.	,,	100.00	127.16	120.00
8	வேளாண் விளை பொருட்கள் விற்பனை.	,,	300.00	209.49	325.00
9	கிடங்கு வசதியின் திரண்ட கொள்திறன்.	ஆயிரம் டன்களில்.	702	695	714
10	நுகர் பொருட்கள் சில்லறை விற்பனை.	ரூபாய் கோடியில்.	1,110.00	1,036.69	1,300.00

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

5. வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான செலவு.:

கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு, 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடு மற்றும் 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ஆகிய விவரங்கள் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன :—

திட்டங்களின் விவரம்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(அ) மாநிலத் திட்டப் பணிகள் :	1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு.	1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடு.	1992-93 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
		(ரூபாய் கோடியில்.)		
1. நெறிப்படுத்துதலும் நிருவாகமும்	0.02	0.01	0.08	0.61
2. கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	5.75	2.82	2.83	2.86
3. ஏனைய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	0.06	0.10	0.10	0.59
4. கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி	0.03	0.02	0.03	0.02
5. பழங்குடியினர் பகுதிகள் துணைத் திட்டம்.	0.86	1.05	0.79	0.79
	6.72	4.00	3.83	4.27
(ஆ) மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களும், தன்னாட்சி நிறுவனங்கள் நிதி உதவி பெறும் திட்டங்களும் (தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம், கிராமிய மின்வசதிக் கழகம்).	5.27	1.33	4.19	1.37
திட்டப் பணிகளின் மொத்தம்	11.99	5.33	8.02	5.64
(இ) திட்டத்தில் சேராத பணிகள்	38.26	36.83	92.53	84.06
பெரு மொத்தம்	50.25	42.16	100.55	89.70

1992 ஏப்ரல் 8]

இணைப்புகள்

2. கடன்.

அ. குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தரக்கால வேளாண்மைக் கடன்.

6. அமைப்பு :

தமிழகத்தில் குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன் வழங்குதலுக்கான கூட்டுறவுக் கடன் அமைப்பானது மாநில அளவில் தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி, மாவட்ட அளவில் 17 மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் (வேளாண்மையைத் தவிர்த்து பிற காரியங்களுக்கு கடன் வழங்கும் சென்னை மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி நீங்கலாக) மற்றும் கிராம அளவில் 4,655 தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் என மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டதாகும்.

(i) தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள்.

தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் குறுகிய மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன்களை வழங்கும் அடிப்படை அமைப்புகளாக அமைந்துள்ளன. மாநிலத்தில் உள்ள விவசாயிகளின் வேளாண்மை உற்பத்திக்கான கடனை வழங்க இம்மாநிலத்தில் 4,655 தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் உள்ளன. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு பயிர் சாகுபடி செலவிற்கான குறுகிய கால கடன்களையும், பால் பண்ணை, ஆடு வளர்த்தல், கோழிப் பண்ணை முதலிய வேளாண்மை சார்ந்த துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள நடுத்தரக் காலக் கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றன. அவைகள் குத்தகை சாகுபடியாளர்களுக்குப் பயிர் கடன்களையும், நில மில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு துணைத் தொழில்களுக்கான கடன்களையும், வழங்கி வருகின்றன. பயிர் சாகுபடிக்கான கடன்கள் தேவையின் அடிப்படையில் 35,000 ரூபாய் வரை (அதில் நபர் ஜாமீன் பேரில் 30,000 ரூபாய் வரை) வழங்கப் படுகின்றன. எனினும், பதிவு செய்யப்பட்ட கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்கு நில அடமானத்தின் பேரில் 50,000 ரூபாய் வரை கடன் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வகைக் கடன்களில் ரொக்கம் ஒரு பகுதியாகவும், உரம், விதை, பூச்சிக் கொல்லிகள் உட்பட்ட இடுபொருட்கள் ஒரு பகுதியாகவும் உள்ளன. குறுகிய காலப் பயிர் சாகுபடி கடன்கள் அறுவடை முடிவுற்ற பின்னர் மசகூல் தொகையிலிருந்து, அதிக பட்சமாக 15 மாத காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கான நடுத்தரக் காலக் கடன்கள் மூன்று முதல் ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள் முதலீட்டின் மூலமாக பெற்ற வருமானத்திலிருந்து திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் தங்களது வைப்பு நிதியை திரட்டுவதிலும், கடன் வழங்கலை பரவலாக்கி பலமுடப்படுத்துவதிலும் வெகுவாக தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டுள்ளன. கிராம மக்களை கவரும் நோக்குடன் வைப்புத் தொகைகளுக்கு வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் வட்டியை விட 2.5 விழுக்காடு கூடுதலாக வட்டி வழங்க அவை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள்

மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் அவற்றின் எல்லைகளுக்குள் இயங்கும் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் கூட்டமைப்பாகும். அவை தங்களது நிதி ஆதாரங்களான பங்கு மூலதனம், இலாபத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள் (Reserve Funds), வைப்புத் தொகை (Deposit) முதலியவற்றிலிருந்தும் மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கியின் மூலமாக வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி (NABARD) ஒப்பளிக்கும் கடன் அளவு வரம்புகளிலிருந்தும் (Credit limits) தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு நிதி வசதி அளிக்கின்றன. தமிழக அரசு வழங்கியுள்ள ரூபாய் 15.75 கோடி உள்பட மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் மொத்த பங்கு மூலதனம் ரூபாய் 93.28 கோடியாகும். இவ்வங்கிகள் 31-1-1992-ன்படி ஒதுக்கிய நிதிகள் ரூபாய் 101.64 கோடியும் வைப்புத் தொகை ரூபாய் 1,102.72 கோடியும் ஆகும். அவை வழங்கிய மொத்த கடன்கள் ரூபாய் 1,327.37 கோடியாகும். அவை அவற்றின் எல்லையில் செயல்படும் எல்லா வகையான கூட்டுறவுகளுக்கும் நிதி வசதி அளிக்கின்றன. அவ்வங்கிகள் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ஈட்டிய மொத்த நிகர இலாபம் ரூபாய் 11.94 கோடியாகும்.

மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் அவற்றுடன் இணைந்துள்ள சங்கங்களுக்கு அவற்றின் சொந்த நிதியிலிருந்தும், தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியிடமிருந்து வாங்கிய கடன்களிலிருந்தும் நிதி உதவி அளிக்கின்றன. மாநிலத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் கடனில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை கூட்டுறவு வங்கிகள் நிறைவு செய்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அது போன்றே தமிழகத்தில் வங்கியியல் பிரிவிலுள்ள மொத்த வைப்புத் தொகைகளில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியை கூட்டுறவு வங்கிகள் பெற்றுள்ளன.

(iii) தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கியின் பணிகள்.

தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் கூட்டமைப்பாகும். எனவே, இவ்வங்கி வேளாண்மை மற்றும் வேளாண்மை சாரா கடன் வழங்குவதில் பெரும் பங்கு ஆற்றி வருகிறது. இவ்வங்கி வேளாண்மைக்கான குறுகிய காலக் கடன்கள், வேளாண்மைச் சார்ந்த நடுத்தரக் காலக் கடன்கள், நடுத்தரக் கால மாற்றுக் கடன்கள், நெசவுத் தொழிலுக்கான நிதியுதவி, உற்பத்தி அடமான கடன்கள் (Produce Pledge loans) முதலியனவற்றிற்கு தேசிய வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான வங்கி வழங்கும் நிதியைப் பெற்றுத்தருகிறது மேலும், உர வியாபாரம், பொது விற்பனை, அத்தியாவசியப்பொருட்

கள் விநியோகம், சர்க்கரை ஆலைகள், நூற்பாலைகளுக்கான நடைமுறை மூலதனம், காலக் கடன்கள் (Term loans) போன்றவற்றிற்கு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் வழங்கும் நிதி வசதிகளுக்கு ஈடு செய்யும் ரொக்கக் கடன் (Cash Credit limit) ஒப்பளிப்பு அளித்து வருகிறது. மேலும், மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் பொது வங்கியியல் தேவைகளுக்காக (General Banking Requirements) அவற்றில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ள அரசு பொறுப்பாட்சியர் கடன் பத்திரங்கள் (Government Trust Securities) நிலை வைப்புகள் (Fixed Deposits) ஆகியவற்றின் பேரில் நடப்பு கணக்கின் மீது அதிகப் பற்று வசதிக்கும் (over draft) தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி வழிவகை செய்கிறது. இவ்வங்கி தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் (கோ-ஆப்டெக்ஸ்), தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையம், தமிழ்நாடு தொழிலியல் கூட்டுறவு வங்கி, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதி இணையம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு எண்ணெய் வித்து சாகுபடியாளர் இணையம் போன்ற பிற தலைமைக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு நேரிடையாக நிதி வசதியை அளித்து வருகிறது. இவ்வங்கி பண்ணை சாராப் பிரிவுக்கு கடன் உதவி வழங்குவதை எளிதாக்க ஒரு தொழில் நுட்ப உதவிப் பிரிவு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், கோ-ஆப்டெக்ஸ், சாகோ சர்வ் முதலியன பெரிய அளவில் கிடங்கு கட்டுவதற்காக உலக வங்கி தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் மூலமாக அளிக்கும் கடனுதவி முதன்முறையாக இவ்வங்கி மூலமாக அளிக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் இவ்வங்கி உலக வங்கி அளிக்கும் கூட்டுறவு கிடங்கு வசதி உதவித் திட்டங்களை செயல்படுத்தும் நிறுவனமாகும். 31—3—1992 நான் நிலவரப்படி தமிழ்நாடு தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கியின் மூலதனம் ரூபாய் 5.83 கோடி (இதில் அரசின் பங்கு ரூபாய் 1.26 கோடி, வைப்புத் தொகை (Deposit) ரூபாய் 435.55 கோடி, ஒதுக்கப்பட்ட நிதி (Reserve Fund) ரூபாய் 26.61 கோடி ஆகும். இதன் மூலமும் மற்றும் வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி (NABARD), இந்திய தொழில் மேம்பாடு வங்கி (IDBI) சிறுதொழில் மேம்பாடு வங்கி (SIDBI) முதலியனவற்றிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறும் மறுநிதி வசதியைக் கொண்டு இவ்வங்கி 31—12—1991-ஆம் நாளன்று வழங்கிய கடன்களின் அளவு ரூபாய் 816.55 கோடியாகும். இவ்வங்கி 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 10.10 கோடி அளவிற்கு நிகர இலாபம் ஈட்டி 14 விழுக்காட்டளவிற்கு ஈவுத்தொகை (Dividend) வழங்கியுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில், செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத்திற்கு 14 விழுக்காட்டளவிற்கு ஈவுத் தொகை வழங்கிய மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி என்ற பெருமை நாட்டிலேயே இந்த வங்கியைச் சாரும்.

7. கடன் வழங்குதல்

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலம், 1990-91 மற்றும் 1991-92 ஆம் ஆண்டுகளில் குறுகியகால மற்றும் நடுத்தர காலக் கடன்கள் வழங்குதலில் எய்திய முன்னேற்றம் பின்னருமாறு:

(ரூபாய் கோடியில்)

ஆண்டு.	குறுகிய கால பயிர் சாகுபடிக்கடன்கள்.	தண்ணீர் தொழில் கருக்கான நடுத்தரக் கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	வழங்கப் பட்ட மொத்த கடன்கள் (குறுகிய காலம் மற்றும் நடுத்தரக் காலம்).

திட்டம்.		முன்னேற்றம்.		திட்டம். முன்னேற்றம்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1985-86	135.00	130.88	29.00	20.14	151.02
1986-87	160.00	162.45	20.00	25.32	187.77
1987-88	185.00	186.82	22.00	34.03	220.85
1988-89	215.00	205.04	30.00	40.14	245.18
1989-90	250.00	233.84	37.55	41.11	274.95
1990-91	260.00	243.98	40.00	40.02	284.00
1991-92	275.00	217.75	50.00	25.90	243.65
(31-1-92 வரை)					

மேலே குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளில் வேளாண்மைக் கடன் வழங்கல் சீராக அதிகரித்து வருவதும், 1990-91-ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட வேளாண்மைக் கடன்கள் மிகவும் அதிகமென்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும். 1992-93 ஆம் ஆண்டுக்கான குறுகிய கால கடன் வழங்கலுக்கான குறியீடு 280 கோடி ரூபாயும், நடுத்தரக் காலக் கடனுக்கான குறியீடு 55 கோடி ரூபாயுமாகும்.

8. நில உடைமைதாரர்களை கூட்டுறவில் சேர்த்தல்.

தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன. பொதுவாக, ஒரு தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கி அதன் எல்லையிலுள்ள இரண்டு அல்லது மூன்று வருவாய் கிராமங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. மாநிலத்திலுள்ள மொத்த நில உடைமை விவசாய குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 77.06 இலட்சம் ஆகும்; சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாய குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 67.58 இலட்சம் ஆகும். 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி இறுதி வரை மொத்த விவசாயக் குடும்பங்களில் 79 சதவீதத்தினரையும், சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாய குடும்பங்களில் 75.4 சதவீதத்தினரும் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவுகளில் உறுப்பினராக சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

9. உடனடி கடன் வழங்கும் திட்டம்

கடன் வழங்கல் நடைமுறையை எளிதாக்கவும், கடன் தவணை தவறாத உறுப்பினர்களுக்கு பயிர் கடன்களை துரிதமாக வழங்குவதை உறுதிப்படுத்தவும் நடப்பு ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உடனடி கடன் வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

10. சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினர்க்கு கடன் வழங்குதல்

வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியின் (நாபார்டு) வழிமுறைகளின்படி, வழங்கப்படும் மொத்தக் குறுகிய காலக் கடன்களில் 20 விழுக்காடு நலிந்த பிரிவினரான சிறு விவசாயிகளுக்கு அதாவது ஐந்து ஏக்கர் அல்லது அதற்கு குறைந்த நன்செய் அல்லது புன்செய் நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் வழங்கப்பட வேண்டும். தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மாநிலத்திலுள்ள நலிந்த பிரிவினரின் கடன் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் உரிய கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் நலிந்த பிரிவினர்க்கு வழங்கப்பட்ட குறுகிய மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடனின் அளவும், 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டமும் அதில் 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை எய்திய முன்னேற்றம் பின்வருமாறு:—

வ. எண்.	விவரங்கள். ஆண்டு	திட்டம் (விழுக்காடு)	நலிந்த பிரிவினர்க்கு (விழுக்காடு)	வழங்கப் பட்ட மொத்தத் தொகை (ரூபாய் கோடியில்)	வழங்கப் பட்ட மொத்த இதன் சதவீதம்.
---------	------------------	----------------------	-----------------------------------	---	----------------------------------

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1.	குறுகிய காலக் கடன்	1990-91 1991-92 (1992 சனவரி 31 வரை)	63 66	155.10 134.46	63.6 61.7
2.	நடுத்தரக் காலக் கடன்கள்	1990-91 1991-92 (1992 சனவரி 31 வரை)	95 95	37.41 23.58	93.5 91.0

1992-93 ஆம் ஆண்டில் சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினர்க்கு குறுகிய காலக் கடனில் 63 விழுக்காடும், நடுத்தரக் காலக் கடனில் 95 விழுக்காடும் வழங்கப்பட உள்ளது.

11. ஆதி திராவிடர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்தல்.

வேளாண்மைத் தொழிலுக்கான குறுகிய காலக் கடன் மற்றும் வேளாண்மை சார்ந்த துணைத் தொழில்களுக்கான நடுத்தரக் காலக் கடன் பெற்று பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்த ஆதி திராவிட வகுப்பினரின் குடும்பத்தில் ஒருவரையேனும் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உறுப்பினராக்கும் நோக்கத்துடன் அரசு 1981-82 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆதி திராவிட விவசாயிகளை அதிக அளவில் கூட்டுறவில் சேர்க்கும் திட்டம் தீட்டியுள்ளது; அரசு ஒவ்வொரு நபருக்கும் சங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய பங்கு மூலதனத்திற்காக ரூபாய் 100 மானியமாக வழங்கி வருகிறது. அரசு அளித்துள்ள 110 இலட்ச ரூபாய் மானியத்தில் இதுவரை தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் 1.10 இலட்சம் நபர்கள் உறுப்பினர்களாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இத்திட்டத்தை தற்சமயம் மைய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. 1988-89 முதல் 1991-92 வரைக்கான காலத்தில் 65,092 ஆதி திராவிட வகுப்பைச் சார்ந்த நபர்களை கூட்டுறவில் உறுப்பினர்களாக்க மைய அரசு ரூபாய் 65.092 இலட்சம் மானியம் வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு 31-3-1992 ஆம் நாள் வரை மாநில மற்றும் மைய அரசு திட்டங்களின் கீழ் 1.75 இலட்சம் ஆதி திராவிட வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் உதவி பெற்றுள்ளனர்.

ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கான மொத்தக் கடன் வழங்கும் திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காடு ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடி உறுப்பினர்களுக்கு வழங்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு குறுகிய காலக் கடனில் 9.6 விழுக்காடும், நடுத்தரக் காலக் கடனில் 24 விழுக்காடும் கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் குறுகிய காலக் கடனில் 12 விழுக்காடும் நடுத்தரக் காலக் கடனில் 22 விழுக்காடும் கடன்கள் வழங்க திட்டமிட்டதில் 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை முறையே 10.7 விழுக்காடும், 23.3 விழுக்காடும் கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையின்படி 1992-93 ஆம் ஆண்டில் குறுகிய காலக் கடனில் 11 விழுக்காடும் நடுத்தரக் காலக் கடனில் 22 விழுக்காடும் கடன்கள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

12. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் வணிக மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படுத்துதல்.

ஒவ்வொரு தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கியும் தன்னிறைவு பெற ஏதுவாக ஒரு செயல் திட்டத்தினை தயாரிக்க வேண்டுமென வேளாண்மைக் கடன் ஆய்வுக்குழு கருத்து தெரிவித்துள்ளது. மேலும், ரூபாய் 10 இலட்சம் கடன் ஒவ்வொரு தேவி எய்திடாத எல்லா தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு

[1992 ஏப்ரல் 8]

வங்கிகளை மேம்பாடு அடைய தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் தெரிவித்துள்ளது. ஒவ்வொரு தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கியும் தனது கடன் லேவா தேவியை அதிகரிக்கச் செய்யவும், கடன் அளித்தல் தவிர இதரப் பணிகளை மேற்கொள்வதன்மூலம் கிடைக்கும் இலாபத்தினை அதிகப்படுத்தவும், நிதி ஆதாரத்தினை பெருக்கவும், மற்றும் தவணை தவறிய கடனை குறைத்து லேவாதேவியை அதிகரிப்பதின் மூலம் நடைமுறைச் செலவினத்தை ஈடுகட்டி கருதிய இலாபம் ஈட்டுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இதன் முதற் கட்டமாக தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கான வணிக மேம்பாட்டுத் திட்டம் தயாரிப்பதற்காக எல்லா நிலைகளிலும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 1992 சனவரி திங்களில் நடேசன் கூட்டுறவு பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஒவ்வொரு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கியின் நான்கு அலுவலர்களுக்கு இத்திட்டப் பயிற்சி மூன்று பகுதிகளாக நடத்தப்பட்டது. இவ்விதம் பயிற்சி பெற்ற அலுவலர்கள் தொடர்பு அலுவலர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டு தெரிவு செய்யப்பட்ட தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் வணிக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தினை தயாரித்து செயல்படுத்தவும் பொறுப்புடையவர்கள் ஆவார்கள். தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கான வணிக மேம்பாட்டுத் திட்டம் தயாரித்தல், செயல்படுத்துதல் மற்றும் கண்காணித்தல் பற்றிய விரிவான வழிமுறைகள் கள அலுவலர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இத்திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தினைக் கண்காணிக்க மண்டல இணைப் பதிவாளர் தலைமையில் மாவட்ட அளவிலான கண்காணிப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது போலவே மாநில அளவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர் தலைமையிலான குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1991-92 ஆம் ஆண்டில் இவ்வணிக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தினை செயல்படுத்த, 409 தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வங்கிகள், 1991-92 ஆம் ஆண்டில் ரீழக்கண்ட இலக்கினை எய்திட திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது :—

வியாபாரத்தின் தன்மை.

நிர்ணயிக்கப்பட்ட
திட்டக் குறியீடு
(ரூ. இலட்சத்தில்)

1. கடன் வழங்குதல்	9,018.32
2. வேளாண் இருபொருள் வழங்குதல்	1,540.66
3. நுகர்வோர் பொருட்கள் வழங்குதல்	3,896.24
4. வேளாண் விளைபொருள் விற்பனை	252.55
5. வைப்புத் தொகை திரட்டுதல்	1,840.03

தன்னிறைவு பெறாமல் உள்ள எஞ்சிய தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளையும் படிப்படியாக இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

13. சிறப்பு நடவடிக்கைகளும் திட்டங்களும்.

(i) ஒருங்கிணைந்த அரிசி உற்பத்தி பெருக்குத் திட்டம்.

இந்திய அரசின் ஒருங்கிணைந்த அரிசி உற்பத்தி பெருக்குத் திட்டம் கீழே குறிப்பிட்ட 14 மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது: —

1. செங்கல்பட்டு-எம்.ஜி.ஆர்.
2. வடாற்காடு-அம்பேத்கார்
3. திருவண்ணாமலை-சம்பவராயர்
4. தென்னாற்காடு
5. தஞ்சாவூர்
6. நாகப்பட்டினம்-காயிதே மில்லத்
7. திருச்சிராப்பள்ளி
8. புதுக்கோட்டை
9. மதுரை
10. திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன்
11. சேலம்.
12. பெரியார்.
13. இராமநாதபுரம்.
14. பசும்பொன் முத்திராமலின்கதேவர்.

இத் திட்டத்தின்கீழ் கடன் வழங்கும் சங்கங்கள் நெற்பயிர் சாகுபடிக்காக பயிர்க்கடன்கள் அளிப்பது மட்டுமின்றி மானிய விலையில் இடுபொருட்களையும் (ஜிப்ஸம் மற்றும் களைக்கொல்லிகள்) வழங்கும்.

இத்திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட 1988-89 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிர்ணயிக்கப்பட்ட திட்டக் குறியீடு மற்றும் அதில் எய்தப்பட்ட முன்னேற்றம் பின் வருமாறு :—

ஆண்டு.

திட்டக் அடைந்த குறியீடு. முன்னேற்றம் (ரூபாய் கோடியில்.)

குறுகிய காலம் :

1988-89	52.45	55.87
1989-90	63.10	69.30
1990-91	68.90	75.46
1991-92	85.26	76.13

(1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி 31 வரை.)

(ii) எண்ணெய் வித்துக்கள் பெருக்குத்திட்டம் :

இத் திட்டம் கன்னியாகுமரி, சென்னை மற்றும் நீலகிரி மாவட்டங்கள் தவிர ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக் கான தேசிய வங்கியின் மறு நிதி வசதியுடன் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிர் சாகுபடி செய்ய கடன் வழங்குவதே கூட்டுறவுகளின் தனித்தன்மைப்பங்காகும். 1990-91 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் 40.14 கோடி அளவிற்கு கடன்கள் வழங்கத்திட்டமிட்டதில் ரூபாய் 34.63 கோடி அளவிற்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் 39.41 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன்கள் வழங்க திட்டமிட்டுள்ளதில், 1991 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 31 ஆம் நாள்வரை ரூபாய் 28.89 கோடி அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

(iii) நகைக் கடன்கள்

கடன் நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதால் நிறுவன அமைப்பில்லாத தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் கிடைப்பதரிதாகிய நிலையில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நகையீட்டின் பேரில் மாநிலம் முழுவதும் கடன் வழங்கி, மக்களின் கடன் தேவைகளை நிறைவுசெய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை ஆற்றி வருகின்றன. இப்போது 4185 கூட்டுறவு அமைப்புகள் நகை

1992 ஏப்ரல் 8]

யீட்டுக் கடன் வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில், 19.84 இலட்சம் நபர்களுக்கு ரூபாய் 773.89 கோடி அளவிற்கு நகையீட்டு கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் சனவரி 31 ஆம் தேதி வரை இவ்வகைக் கடன்கள் ரூபாய் 658.70 கோடி அளவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூபாய் 705 கோடி அளவிற்கு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள நலிந்த பிரிவினர்களின் அவசர நிதி தேவைகளைப் பயன் விளையத்தக்கவகையில் நிறைவு செய்து வருகின்றன. சவரன் ஒன்றிற்கு வழங்கப்படும் கடனின் அதிக அளவு ரூபாய் 2,200 ஆகும். தனி நபர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அதிக பட்ச கடன் அளவு 10,000 ரூபாயிலிருந்து 25,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(iv) சிறு வியாபாரிகளுக்கு கடன்கள்

சிறு வியாபாரங்களில் ஈடுபட்டுள்ள மகளிர்க்கு உதவி புரிய அதிகபட்சமாக ரூபாய் 500 வரை ஒருவருக்கு தேவையின் அடிப்படையில் சிறு கடன்கள் வழங்க மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சிறு வியாபாரங்களில் ஈடுபட்டுள்ள மகளிர்க்கு தேவையடிப்படையில் சிறு கடன்கள் வழங்கல் என்ற சிறப்புத் திட்ட செயலாக்கம் குறித்து கூர்ந்து ஆராய ஒவ்வொரு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கியிலும் ஒரு மகளிர்ப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அண்மையில், நகர கூட்டுறவு வங்கிகளும் இவ்வகைக் கடன்களை வழங்கக்கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை 4005 மகளிர் உறுப்பினர்களுக்கு ரூபாய் 16.68 இலட்சம் அளவிற்கு மேலே குறிப்பிட்ட கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

14. பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம் :

1979 ஆம் ஆண்டு முன்னோடி பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம், அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது இத்திட்டத்தில் முதலில் பங்கேற்ற மாநிலங்களுள் தமிழ்நாடு மாநிலம் ஒன்றாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், நெல் பயிர் மட்டுமே கொண்டுவரப்பட்டது. 1979-80-ஆம் ஆண்டு முதல் 1984-85 ஆம் ஆண்டு வரையான காலத்தில் பிரிமியமாக ரூபாய் 22.28 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டு, ஈட்டுத் தொகையாக ரூபாய் 25.62 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

முன்னோடி பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டத்தில் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில், விரிவான பயிர் ஈட்டுறுதித்திட்டத்தினை மைய அரசு காரிப் 1985 பருவ காலம் முதல் அறிமுகப்படுத்தியது. இத்திட்டம் மைய அரசின் முகவரான பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் மூலம், மாநில அரசின் தீவிர ஒத்துழைப்புடன் செயலாக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு, வணிக மற்றும் மண்டல கிராமிய வங்கிகளால் நெல், எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் சிறு தானியப் பயிர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் (Notified areas) வழங்கப்படும் குறுகிய காலப் பயிர்க்கடன் முழுவதும், ஒரு விவசாயிக்கு ரூபாய் 10,000-க்கு மிகாமல் ஈட்டுறுதி செய்யப்படுகிறது. நெல் மற்றும் சிறு தானியப் பயிர்களுக்கு பிரிமியத் தொகை ஈட்டுறுதி செய்யப்படும் தொகையில் இரு சதவீதமும் எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு ஒரு சதவீதமும் வசூலிக்கப்படுகிறது. பெறப்படும் பிரிமியத்தொகையையும், வழங்கப்படும் ஈட்டுத் தொகையையும் மைய அரசும், மாநில அரசும் முறையே 2 : 1 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றன. சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய பிரிமியத் தொகையில் 50 சதவீதம் மானியமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. இச் செலவினை மைய அரசும், மாநில அரசும் சம் அளவில் ஏற்கின்றன. ஆரம்ப காலம் தொட்டு இத்திட்டம் செயலாக்கப்பட்ட விவரம் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளது: —

ஆண்டு.	விவசாயிகள் எண்ணிக்கை.		பரப்பளவு (ஹெக்டேரில்)	
	(1)	(2)	(3)	(4)
1985—86	..	106193	206027	
1986—87	..	163874	228694	
1987—88	..	221604	292506	
1988—89	..	43444	79850	
1989—90	..	200011	297717	
1990—91	..	247226	341935	
1991—92	..	99554	154955	

ஆண்டு.	ஈட்டுறுதி செய்த தொகை.		வசூலித்த பிரிமியத் தொகை.		வழங்கப் பட்ட ஈட்டுத் தொகை.	
	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)

(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)		(4)	(5)	(6)
1985—86	..	3689.00	69.08	81.03
1986—87	..	6806.03	70.99	85.12
1987—88	..	7900.32	132.76	122.67
1988—89	..	1873.00	23.46	18.85
1989—90	..	6835.08	127.02	173.80
1990—91	..	8074.75	146.66	21.72
1991—92	..	3934.00	75.84	இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை.

- (காரீப்)
- குறிப்பு: 1. இத்திட்டம் 1988-89 ஆம் ஆண்டில் காரீப் பருவத்தில் செயலாக்கப்படவில்லை.
2. 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கு மேற்கொண்டு ஈட்டுத் தொகையாக ரூபாய் 227.08 இலட்சம் வழங்கப் பட வேண்டியுள்ளது.

இத்திட்டம் தற்போது (ராபி 1991—92 பருவ காலம்) கீழ்க் குறிப்பிட்ட விவரப்படி அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் செயலாக்கத்தில் உள்ளது :

வரிசை பயிர்.
எண்.

வட்டாரங்
களின்
எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)
1.	நெல்	230
2.	சோளம்	69
3.	கம்பு	75
4.	கேழ்வரகு	88
5.	நிலக்கடலை	138
6.	எள்	61
7.	சூரியகாந்தி	1

ஆ. நீண்ட காலக் கடன்

15 (i) தொடக்க நிலவள வங்கிகள்

நீண்ட காலக் கடன் அமைப்பு வட்டம் மற்றும் வட்டார அளவில் செயல்பட்டு வரும் 181 தொடக்க நிலவள வங்கிகளையும், மாநில அளவில் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கியையும் கொண்ட இரண்டு அடுக்கு முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. தொடக்க நிலவள வங்கிகள், திட்ட அடிப்படையில் (schematic lending) சிறிய நீர்ப்பாசனம், தோட்டப் பயிர்கள் வளர்த்தல், கோழி வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, ஆடு வளர்ப்பு, டயர் வண்டிகள், பட்டுப்புழு வளர்த்தல் போன்ற பல இனங்களுக்குக் கடன்களை வழங்கி வருகின்றன. சாதாரண கடன் வழங்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் (normal lending) கிணறுகளை செப்பணிடுதல், நீர்க்குழாய் அமைத்தல், டிராக்டர், விசை உழவுச் சாதனங்கள், நிலச்சீர்திருத்தம், முந்தைய கடனைத் தீர்த்தல், நிலம் வாங்குதல், கால் நடைகளுக்கான கொட்டகை கட்டுதல் மற்றும் பண்ணை வீடு அமைத்தல் போன்ற இனங்களுக்குக் கடன்களை நிலவள வங்கிகள் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வகையிலான கடன்களுக்கான திருப்பிச் செலுத்தும் கால வரம்பு 5 முதல் 15 ஆண்டுகள் என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொடக்க நிலவள வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் தகுதிநாபார்டு நிர்ணயம் செய்துள்ள நெறி முறைகளின் அடிப்படையில் முக்கியமாக, அவைகளின் வசூல் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. 1—4—1991 முதல் கீழ்க்கண்ட

[1992 ஏப்ரல் 3]

படி கடன் வழங்கும் தகுதியை நிர்ணயம் செய்வதற்கான நெறி முறைகளை. நாபார்டு திருத்தி அமைத்துள்ளது:—

முந்தைய ஆண்டில் ஜூன் 30 உடன் முடிவடைந்த காலத்தில் வசூல் திறனின் சதவிகிதம்,

தொடக்க நிலவள வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் தகுதி.

அ. வகை 60 சதவிகிதமும் மற்றும் அதற்கு மேலும்,

வரையறையற்றது.

ஆ. வகை, 60 சதவிகிதத்திற்கு கடந்த நிதி ஆண்டில் வழங்கப் பட்ட கடன் தொகை அளவு

(அல்லது)
கடந்த 3 நிதி ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட கடன் தொகைகளின் சராசரித் தொகை

(அல்லது)

ஜூன் 30 உடன் முடிவடைந்த கடந்த ஆண்டில் வசூலான தொகை அளவு

(அல்லது)

முந்தைய 3 கூட்டுறவு ஆண்டுகளில் வசூலான தொகை சராசரித் தொகை இவற்றில் எது அதிகமோ அத் தொகை,

மேற்கண்ட நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில், 1991—92 ஆம் ஆண்டில் 74 நிலவள வங்கிகள் வரையறையற்ற கடன் வழங்கும் தகுதியையும் (unrestricted lending) எஞ்சிய 107 நிலவள வங்கிகள் வரையறுக்கப்பட்ட கடன் வழங்கும் தகுதியையும் பெற்றிருந்தன.

ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலும் மற்றும் 1990-91 1991-92 ஆம் ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட நீண்டகாலக் கடன் தொகைகளின் விவரங்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

(ரூபாய் கோடியில்)

ஆண்டு	திட்டம்	கடன் வழங்கிய அளவு
1985—86	20,00	24,19
1986—87	20,00	20,52
1987—88	20,00	30,60
1988—89	27,00	28,94
1989—90	30,00	25,97
1990—91	25,00	31,31
1991—92	32,00	28,31

(31—1—1992 வரை)

1992—93 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 41,00 கோடி கடன் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1992 ஏப்ரல் 8]

(ii) தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி

கடன்கள் வழங்குவதற்குத் தேவைப்படும் நிதியைச் சாதாரண மற்றும் சிறப்பு கடனீட்டுப் பத்திரங்கள் (debentures) வெளியிடுவதன் மூலம் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி பெறுகிறது, மாநில மத்திய அரசுகள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், பாரத ஸ்டேட் வங்கியும் அதன் பிரிவுகளும், வர்த்தக வங்கிகள், தமிழ்நாடு தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி, மற்றும் இதர மாநில கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் சாதாரணக் கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்கின்றன. நாபார்டு, மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகள் ஆகியவை சிறப்புக் கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்கின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசனம் மற்றும் சிறிய நீர்ப்பாசனம் மற்ற திட்டத்தின் கீழ் நிதியுதவி செய்யும் நோக்கத்தோடு, பகுதி முன்னேற்ற திட்டங்கள் பல வற்றை மாநில நிலவள வங்கி தீட்டியுள்ளது, 31-1-1992 அன்று சாதாரண மற்றும் சிறப்புக் கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் முறையே ரூபாய் 51.54 கோடி மற்றும் ரூபாய் 113,80 கோடியும் நிலுவையில் உள்ளது, 31-1-1992 அன்று வங்கியின் சொந்த நிதி ஆதாரம் ரூபாய் 66,48 கோடியாகும், ஒவ்வொரு சாதாரணக் கடனீட்டுப் பத்திரங்களுக்கான காலம் முடிவடையும் போது பத்திரங்களுக்குரிய தொகைகளைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக, “கடனீட்டு பத்திர மீட்பு நிதி” (Debenture Redemption Fund) ஒன்றினை வங்கி பரா மரித்து வருகிறது. இந்த நிதியில் 31-1-1992 தேதியில் ரூபாய் 22.21 கோடி உள்ளது,

பல்வேறு திட்டங்களின் செயல்பாட்டில் ஏற்படும் சிக்கல்களை கண்காணிக்கவும் (Monitoring) திட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பயனைக் கணப்பாய்வு (Evaluation) செய்யவும், கண்காணிப்பு மற்றும் கணிப்பாய்வுக்குழு ஒன்றை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இந்நாள் வரை 244 கண்காணிப்பு மற்றும் கணிப்பாய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன,

விவசாயிகட்கு விரிவாக்க பணியாக ‘நிலவளம்’ என்ற மாதாந்திர இதழை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி வெளியிடுகிறது. தொடக்க நிலவள வங்கி பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக நாபார்டின் உதவியுடன் இளநிலை பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றினை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி நடத்தி வருகிறது.

16. கடன்கள் வழங்குவதற்காக நிலவள வங்கிகட்கு புதிய வழிகள்

பால்பண்ணை, ஆடு வளர்ப்பு, கோழிப்பண்ணை, ஆகிய பலதரப்பட்ட காரியங்களுக்காகவும், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற சிறப்பு திட்டங்களின் கீழ் மட்டும், இந்நாள்வரை நிலவள வங்கிகள் கடன்களை வழங்கி

[1992 ஏப்ரல் 8]

வந்தன. ஆயினும், நிதி வசதி அளிப்பதில் இதர நிதி நிறுவனங்கள் அளவில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதலான நிலைமையை அனுசரித்து தொடக்க நிலவள வங்கிகள், கீழ்க்கண்ட பிற இனங்களுக்கும் கடன்கள் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன:—

(i) பண்ணை சாராப் பிரிவுகட்கு கடன் வழங்கல்.

நாபார்டினால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள மறுநிதி, உதவித் திட்டத்தின்படி கிராம கைவினைஞர், கைத்திறனாளர்கள் மற்றும் சிறிய அளவிலான வாணிபம் செய்பவர்கட்கு, பண்ணை சாராக் கடன் திட்டத்தின் கீழ் 1990-91-ஆம் ஆண்டு முதல் நிலவள வங்கிகள் கடன் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வகை நிதியுதவி, கிராம மக்களுக்கு இவாபகரமான வேலை வாய்ப்புகளை அளித்து அதன் மூலம் அவர்களது வருமானத்தை அதிகரித்து பயன் அளிப்பதுடன், நிலவள வங்கிகளின் கடன் லேவாதேவியை விரிவடையச் செய்யவும் உதவுகிறது. நாபார்டினால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள கடன் வழங்கு நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்காது, நிலவள வங்கிகள் இத் திட்டத்திற்கு கடன் வழங்கலாம் என்பதும், அவ்வாறு வழங்கப்படும் கடன் அளவில் 100 சதவீத அளவிற்கு நாபார்டு மறு நிதி உதவி செய்வதும் இதனுடைய சிறப்பு அம்சமாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ், தனி நபர் ஒருவருக்கு அதிகபட்சமாக ரூபாய் 50,000 கடன் வழங்கலாம் என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது, 1991-92-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 3,00 கோடி அளவிற்கு கடன் வழங்க குறியீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டு, டிசம்பர் 1991 வரை ரூபாய் 1,93 கோடி அளவிற்கு நிலவள வங்கிகள் கடன் வழங்கியுள்ளன, 1992-93-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 4,00 கோடி கடன் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது,

(ii) கிராமங்களில் வீடுகட்ட கடன் வழங்குதல்

1989-90 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவு கூட்டத் தொடரில் மக்களவையில் அறிவிக்கப்பட்ட தேசிய கொள்கைக்கு ஏற்ப, தேசிய வீட்டு வசதி வங்கியின் மறு நிதி உதவியுடன் கிராமப்புறங்களில் புதிய வீடுகள் கட்ட கடன்கள் வழங்க தொடக்க நிலவள வங்கிகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன, தனி நபர் அதிகபட்ச கடன் அளவு ரூபாய் 1,00, இலட்சம் ஆகும், இத்திட்டத்தின்கீழ், தொடக்க நிலவள வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை ஆரம்பிக்க இயலவில்லை, இதன் காரணம் கடன் வழங்குவதானது கடன் வசூல் திறனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளதேயாகும்,

1.7, நலிந்த பிரிவினருக்கான கடன் வசதி.

சமுதாயத்தில் நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு தேவைப்படும் கடன் உதவி அளிக்கும் வகையில் கடன் வழங்கும் திட்டம் நிர்ணயம் செய்யப்படும் போது, சாதாரண திட்டத்தின் கீழ் 20 சதவிகித அளவிற்கும், திட்ட அடிப்படையில் 60 சதவிகித அளவிற்கும், நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது, ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலம் முதல் நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு கடன் வழங்கிய விபரம் மற்றும் அதன் விழுக்காடு குறித்த விபரங்கள் கீழ் வருமாறு :—

ஆண்டு	மொத்த கடன் வழங்கியது	நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு வழங்கிய கடன் தொகை	வழங்கிய மொத்த கடன் தொகையில் நலிவுற்ற பிரிவினருக்கான பங்கின் சதவிகிதம்
(1)	(2)	(3)	(4)
1985—86	.. 24.19	10.70	44.2
1986—87	.. 20.52	9.78	47.7
1987—88	.. 30.60	14.18	46.3
1988—89	.. 28.94	11.38	39.3
1989—90	.. 25.97	7.79	30.0
1990—91	.. 31.31	9.78	31.2
1991—92	.. 28.31	8.60	30.4
(31—1—1992 வரை)			

எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் கடன் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ள ரூபாய் 265,00 கோடியில் நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு ரூபாய் 132,92 கோடி அளவிற்கு நிதி உதவி செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை மொத்த கடன் தொகையில் 50,15 சதவிகிதமாகும், திட்ட ஆவணத்தின் படி, 1992-93-ஆம் ஆண்டில் கடன் வழங்க நிர்ணயித்துள்ள குறியீடான ரூபாய் 41.00 கோடியில் நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு ரூபாய் 18.70 கோடி நிதி உதவி. செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது இத்தொகை மொத்த கடன் தொகையில் 46 சதவிகிதமாகும்.

8, பொய்த்த கிணறுகள் நிதி.

கூட்டுறவு தொடக்க நிலவள வங்கிகளில் கடன் பெற்று தோண்டப்படும் கிணறுகளில் தண்ணீர் இன்றி பொய்த்துப் போய் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்கான பொய்த்த கிணறுகள் நிதி ஒன்றை தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு நிலவள வங்கி நிர்வகித்து வருகிறது, திறந்த வெளிக் கிணறுகள். வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள். குழாய்க் கிணறுகள், ஆழ்குழாய் கிணறுகள் ஆகியவைகளுக்கு பொய்த்த கிணறுகள் நிதியிலிருந்து உதவியளிக்க தற்போது பயிரிடப்படும் பரப்பு, பயிர் விளைச்சல் பற்றிய நடைமுறையிலுள்ள விதிமுறைகளை அரசு தளர்த்தியுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ், சிறு விவசாயி கட்டு மற்றும் பெரிய விவசாயிகட்கு முறையே 90 சத விசைதும், 75 சதவிசைதும் அசல் மற்றும் வட்டி பகுதி களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும், பழங்குடி சிறு விவசாயிகட்கு அவர்களின் சொந்த உழைப்பாக அளித்த பங்கு, நீங்கலாக, முழுத் தொகை யும், மான்யமாக அளிக்கப்படுகிறது. 31-12-1991 வரை 3194 பொய்த்த கிணறுகட்கு ரூபாய் 220.37 இலட்சம் உதவி வழங்கப்பட்டது.

எல்லா மாநிலங்கட்கும், பொதுவான பொய்த்த கிணறுகள் இழப்பீட்டுத் திட்டம் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடனும். மானியம் அளிப்பதில், பொதுவான நெறி முறைகளைப் பின்பற்றும் நோக்கத்துடனும், எல்லா மாநிலங்கட்கும் கடைப்பிடிப்பதற் கான பொய்த்த கிணறுகள் இழப்பீட்டு நிதி ஒன்றினை நாபார்டு அறிவித்துள்ளது. மேற்படி பொய்த்த கிணறு இழப்பீட்டு நிதி திட்டத்தினை 1-7-1986 முதல் செயல் படுத்த அரசு ஒப்புதல் செய்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி, தொடக்க கூட்டுறவு வங்கிகள், தொடக்க நிலவள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் மற்றும் மண்டல ஊரக வங்கிகள் மூலம் கடன் பெற்று, கிணறுகள் தோண்டி, அவை பொய்த்துப் போனால், பாதிக்கப்பட்ட சிறு விவசாயிகள், நலிந்த விவசாயிகள், பிற்பட்ட மற்றும் பழங்குடி விவசாயிகட்கு 100 சதவீத அளவிற்கு மானியம் வழங்கப்படும், இத்திட்டத்தின்படி, கடன் தொகையில் அசல் பகுதிக்கான மானியத் தொகை மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகளால் சரிசமமாக பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். வட்டிப் பகுதி யைப் பொறுத்த வரையில் நாபார்டு திட்டங்கள் தொடர்புள்ள கடன்களாக இருந்தால், நாபார்டும், சம்பந்தப்பட்ட வங்கியும் சரி சமமான அளவிலும் இதர சாதாரண திட்டம் பற்றியக் கடன் களாக இருந்தால், முழு வட்டித் தொகையையும் சம்பந்தப்பட்ட வங்கி தள்ளுபடி செய்து தன் சொந்த நிதியிலிருந்து ஏற்கும்.

1.9 (i) கடன் வசூலும், நிவாரணமும்

1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கு கீழ்க்கண்டவாறு கடன்கள் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டது :—

	(ரூபாய் கோடியில்)
(i) குறுகியகால பயிர்க்கடன்	275
(ii) நடுத்தரக்கால வேளாண்மைக் கடன்	50
(iii) நீண்ட காலக் கடன்	40
மொத்தம்	365

குறுகிய மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன்.

மேற் குறிப்பிட்ட ரூபாய் 325 கோடி கீழ்க்கண்டவாறு திரட்டப்படுகிறது :—

	(ரூபாய் கோடியில்.)
(i) 'நாபார்' டிடமிருந்து மறுநிதியாக	250
(ii) தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கியின் சொந்த நிதியாக	56
(iii) மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் நிதியாக	19

விவசாயிகளிடமிருந்து குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு ரூபாய் 7500 வரை 11.5 சதவீதமும், ரூபாய் 25,000-க்கு மேற்பட்ட கடன்களுக்கு 15 சதவீதமும் வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கிக்கு நாபாட்டு நிறுவனம் தனது நிதியிலிருந்து 3 சதவீத வட்டிக்கு கடன் அளிக்கிறது. தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி, மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு இத்தொகையை 3.5 சதவீதம் வட்டிக்குவழங்குகின்றது. மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் இத்தொகையை 9 சதவீத வட்டிக்கு தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு வழங்குகின்றன. இறுதியாக, விவசாயிகள் இதனை 11.5 சதவீதம் வட்டிக்குப் பெறுகிறார்கள்.

[1992 ஏப்ரல் 8]

நீண்ட காலக் கடன்.

நீண்ட காலக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில், மொத்தத் தொகையான ரூபாய் 40 கோடி பின்வரும் இரண்டு திட்டங்களின் கீழ் அளிக்கப்படுகிறது :—

(i) சாதாரண திட்டம் (ரூபாய் 8 கோடி).

(ii) நாபார்டு உதவும் திட்டங்கள் (ரூபாய் 32 கோடி)

கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடுவதன் மூலமாக இந்த இரண்டு திட்டங்களுக்கு நிதி ஆதாரம் திரட்டப்படுகிறது. சாதாரண திட்டங்களுக்கு வெளியிடப்படும் கடன் பத்திரங்கள் சாதாரண கடன் பத்திரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு மாநில அரசு 8 விழுக்காடும், மைய அரசு 8 விழுக்காடும் மற்றும் மற்ற வணிக வங்கிகள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், மற்றும் துணைக் கூட்டுறவு அமைப்புகள் எஞ்சிய 84 விழுக்காடும் நிதி அளிக்கின்றன. 'நாபார்டு' உதவி பெறும் திட்டங்களுக்கு நாபார்டு மிருந்து 86 சதவீதம், மாநில அரசிடமிருந்து 7 சதவீதம், மைய அரசிடமிருந்து 7 சதவீதம் கூடிய சிறப்பு வளர்ச்சி கடன் பத்திரங்கள் மூலம் நிதி ஆதாரம் திரட்டப்படுகிறது. இவ்வாறாக ரூ. 40 கோடி நீண்ட காலக் கடனில் நாபார்டு ரூபாய் 27.51 கோடி அல்லது சுமார் 69 சதவீதம் நிதி அளிக்கிறது.

குறுகிய கால, நடுத்தரக் கால மற்றும் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கிட தேவையான மொத்த நிதியில் 75.89 சதவீதம் நாபார்டு மூலம் குறைந்த வட்டி வீதத்தில் கிடைக்கிறது. எனவே, கூட்டுறவுகள் மூலம் வேளாண்மைக் கடன் வழங்குவதில் நாபார்டு நிறுவனத்தின் பங்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும், இன்றியமையாததாகவும் உள்ளது.

நாபார்டின் நிபந்தனைகள்

(i) குறுகிய மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன்கள்.

கடன் வாங்கும் வங்கிகளின் மீது கடன்கள் பெறுவதற்கு நாபார்டு, மறு நிதி அளிக்கும் நிறுவனம் என்ற வகையில் இயல்பான சில நிபந்தனைகளை விதித்துள்ளது. இந்த நிபந்தனைகள் பெரும்பாலும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மட்டத்தில் கடன் வசூல் செய்வது பற்றியவை. நாபார்டிலிருந்து மறுநிதி உதவி பெறத் தகுதி அடைய மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி குறைந்த பட்சம் 40 சதவீதம் வசூலிக்க வேண்டும். இந்த 40 சதவீதத்திற்கு மேல் வசூலிக்கப்படும் தொகைக்கு ஏற்ற விகிதத்தில் இவ்வங்கி மறுநிதி வசதியைப் பெற முடியும். அதாவது இவ்வங்கிகள் 60 சதவீதம் கடன் வசூல் செய்தால்; 60 சதவீதம் நாபார்டிலிருந்து மறுநிதி வசதியைப் பெறமுடியும். மறு நிதியைப் பெற வசூலிக்கப்பட வேண்டிய 40 சதவீதம் தொகையில் 30 சதவீதம் தொகையை வசூலித்து தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கிக்கு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கு முன்னர் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பது

1992 ஏப்ரல் 8]

நாபார்டு விதித்துள்ள மூன்றாவது நிபந்தனையாகும். இதன்படி காரீப் பருவத்திற்கு அதாவது ஏப்ரல் 1-ந் தேதி முதல் செப்டம்பர் முப்பதாம் தேதிவரை அளிக்கப்பட்ட கடன் தொகையில் 30 சதவீதம் வசூலிக்கப்பட்டு தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கியில் அதற்கு அடுத்த ஆண்டு மார்ச்சு முப்பத்தோராம் நாளுக்குள் செலுத்தப்பட வேண்டும். மற்றும் மீதி 70 சதவீதம் தொகையை வசூலித்து ஜூன் முப்பதாம் நாளுக்குள் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

(ii) நீண்ட காலக் கடன்கள்

தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன் தொகையைப் பொறுத்து 6.5 சதவீதத்திலிருந்து 9.5 சதவீதம் வரை வட்டி வீதத்தில் மாநில நிலவள வங்கிகளுக்கு நாபார்டு நிதியளிக்கிறது. மாநில நிலவள வங்கி இத்தொகையை 7.5 சதவீதத்திலிருந்து 10.5 சதவீதம் வரை வட்டி வீதத்தில் தொடக்க நிலவள வங்கிகளுக்கு கொடுக்கிறது. தொடக்க நிலவள வங்கிகள் இத் தொகையை ரூபாய் 7500 வரை உள்ள கடன்களுக்கு 11 சதவீதம் வட்டிக்கும், ரூபாய் 50,000 வரையுள்ள கடன்களுக்கு 15 சதவீதம் வட்டி வீதத்திலும் கடன் வழங்குகின்றன.

தொடக்க நிலவள வங்கிகளுக்கு வழங்கும் நீண்டகாலக் கடன்கள் மீதும் நாபார்டு சில நிபந்தனைகளை விதித்துள்ளது. நாபார்டு குறிப்பிடும் ஒதுக்கீடு அளவிற்கு தடையின்றி கடன் வழங்க தகுதி பெற இவ்வங்கிகள் 60 சதவீதத்திற்கு குறையாமல் கடன் தொகையை வசூலிக்க வேண்டும். கடன் வசூல் செய்வது 60 சதவீதத்திற்கு குறைந்தால் நாபார்டின் மறுநிதி வசதியும் அந்த அளவிற்கு குறைக்கப்படும். இதன் விளைவாக தொடக்க நிலவள வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கும் கடனை குறைக்க வேண்டி நேரிடும்.

மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதில் நாபார்டு மிகவும் தீவிரமாக உள்ளது. இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் குறைந்த பட்ச அளவு வசூல் செய்வதை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றாவிடில் நாபார்டிலிருந்து குறைந்த வட்டியில் மறுநிதி வசதி பெற்று விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்க இவ்வங்கிகளுக்கு இயலாமல் போய் விடும்.

தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் தொடக்க நிலவள வங்கிகள் ஆகியவற்றை பொறுத்தமட்டில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தவணை தவறிய கடன் நிலவரம் பின்வருமாறு :—

526

நாளிதுவரை.

தொடக்க வேளாண்மைக்
கூட்டுறவு வங்கிகள் அளவில்.

தொடக்க நிலவள வங்கிகள்
அளவில்.

கடன் நிலுவைத் தொகை.	தவணை தவறிய கடன் தொகை.	கேட்பில் தவணைநிலுவைத் தவறிய கடன் விழுக்காடு.	கடன் நிலுவைத் தொகை.	தவணை தவறிய கடன் தொகை.	கேட்பில் தவணை தவறிய கடன் விழுக்காடு.
---------------------------	--------------------------------	--	---------------------------	--------------------------------	--

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(ரூபாய் கோடியில்)

(ரூபாய் கோடியில்.)

1987 ஆம் ஆண்டு சூன்
திங்கள் 30 ஆம் நாள்.

420.53

147.23

33.7

147.58

41.82

42.3

1988 ஆம் ஆண்டு சூன்
திங்கள் 30 ஆம் நாள்.

545.40

179.03

41.2

163.13

52.38

77.2

1989 ஆம் ஆண்டு சூன்
திங்கள் 30 ஆம் நாள்.

710.58

227.50

36.3

175.93

64.34

78.3

1990 ஆம் ஆண்டு சூன்
திங்கள் 30 ஆம் நாள்.

941.31

398.34

55.6

193.11

87.61

88.1

1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள்
30 ஆம் நாள்.

1019.85

404.63

43.7

196.39

66.27

54.8

1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி
31 ஆம் நாள்.

1125.97

525.67

68.6

211.85

79.15

91.5

இணைப்புகள்

1992 ஏப்ரல் 8

1992 ஏப்ரல் 8]

தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் தொடக்க நில வள வங்கிகள் ஆகியவற்றின் மொத்த கடன் நிலுவை 31-1-92 ஆம் நாளன்று இருந்த ரூபாய் 1337.82 கோடியில் தவணை கடந்த கடன் ரூபாய் 604.82 கோடியாகும்.

குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன்கள் சராசரி வசூல் 40 சதவீதத்திற்கு குறைவதானது நிதிவசதி பெரும் தகுதியினைப் பெற முடியாததாக ஆக்கிவிடும். கடன் வசூல் செய்யும் விகிதத்தைப் பொறுத்தே நாபார்டின் மறுநிதி வசதி பெற முடிகிறது. எனவே, கடன் தொகையில் மீதியை 30-6-1992-க்குள் கணிசமான அளவுக்கு வசூல் செய்தாலன்றி 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்கு மேற்கொண்டு கடன்கள் வழங்க நிதி பெறுவது மிகவும் குறைந்ததாகிவிடும். நீண்டகாலக் கடன்களைப் பொறுத்த மட்டில் நாபார்டு விதித்துள்ள 60 சதவீதக் கடன் தொகை வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதிக்கு மாறாக, 11.52 சதவீதம் மட்டுமே வசூலித்ததால் அதன் நிலை மிகவும் மோசமாக ஆகியுள்ளது. தடையற்ற கடன் வழங்குவதற்கு மொத்தமுள்ள 181 தொடக்க நிலவள வங்கிகளில் இரண்டு வங்கிகள் மட்டுமே தகுதி பெற்றுள்ளன.

கூட்டுறவு அமைப்புகளை எதிர் நோக்கியுள்ள முக்கிய பிரச்சனை கூட்டுறவுக் கடன்களை தாராளமாக வழங்குதலுக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கும். பெருகி வரும் தவணை தவறிய கடன் நிலுவையே ஆகும். தவணை தவறிய கடன் நிலுவை கேட்பில் 40 விழுக்காட்டிற்கு குறைவில்லாமல் வசூல் செய்தாலொழிய வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி மறு நிதி வசதி அளிக்காது. சாகுபடியாளர்களிடையே கடனை திருப்பிச் செலுத்தும் மரபு சமீப காலமாக குறைந்து வருவதால் கூட்டுறவுகளில் தவணை தவறிய கடன்கள் பெருகி வருகின்றன.

1990 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை மற்றும் ஊரக கடன் நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் கடன்தாரர்களாக (குறுகிய கால மற்றும் நீண்டகாலக் கடன்களில்) ரூபாய் 289.43 கோடி அளவிற்கு பெருத்த அளவில் கடன் நிவாரணம் அளித்திருந்தும், முன்னர் குறிப்பிட்ட புள்ளி விவரங்களினின்று கடன் வசூலில் போதிய முன்னேற்றமின்மையை அறியலாம், கடன் பெற்றவர்கள் மேலும் கடன் தள்ளுபடி எதிர்நோக்கி தாம் பெற்ற கடன் நிலுவையை திருப்பிச் செலுத்த முன்வராமல் உள்ளனர். வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி எவ்வித நிபந்தனைகளின்றி சட்டப்பூர்வ நடவடிக்கைகள் மூலம் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் தவணை கடந்த தொகையை வசூலிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறது. அது கடன் வசூலில் போதிய முன்னேற்றம்

[1992 ஏப்ரல் 8]

காணப்படாவிடில் மறுநிதி வசதி அளிப்பதற்கான தடை ஆணை விதிக்க நேரிடும் என்றும் தெளிவாக தெரிவித்துள்ளது.

(ii) வேளாண்மை மற்றும் ஊரகக் கடன் நிவாரணத் திட்டம், 1990

1990 ஆம் ஆண்டு வேளாண் மற்றும் ஊரகக் கடன் நிவாரணத் திட்டத்தினை மத்திய அரசு அறிவித்த போது மொத்த நிவாரணத் தொகையில் 50 விழுக்காடு மானியமாக வழங்கப்படும் என்றும், எஞ்சிய 50 விழுக்காட்டினை மாநில அரசு அளிக்க வேண்டுமென்றும், இத்தொகை கடனாக மாநில அரசிற்கு நாபார்டு நிறுவனம் மூலம் அளிக்கப்படும் எனவும் அறிவித்தது.

இத்திட்டத்தின் கீழ், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் 10.89 இலட்சம் பயனாளிகள் ரூபாய் 289.43 கோடி நிவாரணம் பெற்றுள்ளனர்.

இது குறித்து முடிவு உரிமைக் கோரிக்கை அறிக்கை நாபார்டு நிறுவனத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட போதிலும், தேசிய வங்கி இதுகாறும் கீழ்க்கண்டவாறு ரூபாய் 218.294 கோடி மட்டுமே அளித்துள்ளது:—

(ரூபாய் கோடியில்)

(1) குறுகிய மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன் நிலுவைக்காக அளிக்கப்பட்ட தொகை	160.714
(2) நீண்டகாலக் கடன் நிலுவைக்காக அளிக்கப்பட்ட தொகை	57.580
மொத்தம்	218.294

நாபார்டு நிறுவனத்திடமிருந்து மீதித் தொகையான ரூபாய் 71.136 கோடி இன்னமும் வரவேண்டியுள்ளது.

கடன் நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழ் நிவாரணம் அளித்துள்ள தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேற்படி பாக்கித் தொகையான ரூபாய் 71.136 கோடி அளிக்கப்படாமையால் தனது கடன் வழங்கும் திட்டத்தினை மேற்கொள்ளுதலில் இடர்பாடுகளுக்குள்ளாகியுள்ளன. மேற்படி நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்படாமையால் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 31—12—1991 ஆம் தேதி வரை ரூபாய் 17 கோடி வட்டி

1992 ஏப்ரல் 8]

இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. நிதிப் பற்றாக்குறை தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயற்பாட்டினை பெருமளவில் பாதித்துள்ளது. போதிய நிதி இல்லாமையால் தமிழ்நாடு மாநில தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் இச் சங்கங்களுக்கு உதவ இயலாத நிலையில் உள்ளன. எஞ்சிய தொகையை தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விரைவில் வழங்கப்படாவிட்டால் வரும் காலங்களில் இச் சங்கங்களுக்கு கடன் வழங்குதலில் இடர்பாடு ஏற்படும். இப்பொருள் குறித்து மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

இ. நகர்ப்புற மக்களுக்கு கடனுதவி

20. கூட்டுறவு நகர வங்கிகள்

1947 ஆம் ஆண்டு வங்கியியல் ஒழுங்கு முறை சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் 131 கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் உள்ளன. இவ்வங்கிகள் நகர்ப்புற மற்றும் ஓரளவு நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும் ஏழை/நடுத்தர வர்க்க மக்களுக்கு மிகச் சிறு வியாபாரம், கைத் தொழில், வீடுகளைப் பழுது பார்த்தல், விரிவுபடுத்தல், குழந்தைகளுக்கான கல்விச் செலவு, குடிசைத் தொழில்கள் போன்ற இனங்களுக்காக நபர் ஜாமீன் மற்றும் சொத்து ஜாமீன் ஆகிய வற்றின் மீதும் கடன் துரிக்கின்றன. இப்போது உள்ள 131 நகர கூட்டுறவு வங்கிகளில் 125 நகர கூட்டுறவு வங்கிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவ்வங்கிகள் நகரங்கள் மற்றும் ஓரளவு நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு 1990—91 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 361.32 கோடி அளவிற்கு குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன்களை வழங்கியுள்ளன. 1990—91-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் இவ்வங்கியிடமிருந்த வைப்புத் தொகைகள் ரூபாய் 388.35 கோடியாகும். கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களில் 60 சதவீதத்திற்கு குறையாமல் முன்னுரிமைப் பிரிவிற்கு வழங்க வேண்டும் என்று இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழிமுறைகளை வகுத்துள்ளது. முன்னுரிமைப் பிரிவிற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மொத்தக் கடன் தொகையில் குறைந்தது 25 சதவீதம் நலிந்த பிரிவினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். 1990—91 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட மொத்த கடன் தொகையான ரூபாய் 361.32 கோடியில் ரூபாய் 238.63 கோடி அளவிற்கு முன்னுரிமை பிரிவிற்கு வழங்கப்பட்ட கடனாகும்; இது மொத்த கடன் தொகையில் 66 சதவீதம் ஆகும், நலிந்த பிரிவினருக்கு ரூபாய் 138.27 கோடி அளவிற்கு கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளன, இது மொத்த முன்னுரிமைப்பிரிவு கடன்களில் 58 சதவீதம் ஆகும்.

கூட்டுறவு நகர வங்கிகள், குடிசைத் தொழில்கள் மற்றும் சிறு தொழில்களுக்கு கடன்கள் வழங்குகின்றன. 1991—92 ஆம் ஆண்டில் பண்ணை சாராய் பிரிவுக் கடன்கள் ரூபாய் 17.00

கோடி அளவிற்கு சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களுக்கு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 31-1-1992 வரை உள்ள காலத்திற்கு திட்டமிடப்பட்ட ரூபாய் 14.00 கோடியில் ரூபாய் 16.90 கோடி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1992-93-ஆம் ஆண்டில் சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களுக்கு ரூபாய் 18 கோடி அளவிற்கு கடன் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. வேளாண்மை இடு பொருட்கள் விநியோகம்

21(அ) இரசாயன உரங்கள்

தஞ்சாவூர் மற்றும் நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாக, மாநிலம் முழுவதிலும் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையத்துடன் இணைக்கப்பட்டு தொடக்கநிலையில் 112 கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் உள்ளன. திருவாரூரில் உள்ள தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையமும், உதக மண்டலத்திலுள்ள நீலகிரி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கமும் முறையே தஞ்சாவூர் மற்றும் நீலகிரி மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இரசாயன உரங்களை கூட்டுறவு விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் விநியோகம் செய்யும் மொத்த விற்பனையாளர்களாக தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், நீலகிரி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் ஆகியவைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 4326 தொடக்கக் கூட்டுறவு விவசாய வங்கிகளின் 5678 சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகவும், 101 கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் உறுப்பினர்களுக்கு பயிர்க்கடன்களில் ஒரு பகுதியாகவும், உறுப்பினரல்லாதவர் மற்றும் உறுப்பினர்களுக்கு ரொக்கத்திற்கும், உரங்கள் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. 1991-92-ஆம் ஆண்டில் 2.19 இலட்சம் டன் (என்.பி.கே.) அளவிற்கு ரூபாய் 100 கோடி மதிப்பிற்கு உரம் வழங்கத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஏப்ரல் 1991 முதல் சனவரி 1992 வரை 2.21 இலட்சம் டன் (என்.பி.கே.) அளவிற்கு ரூபாய் 127.16 கோடி மதிப்பிற்கு உரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. 1992-93-ஆம் ஆண்டில் 3 இலட்சம் (என்.பி.கே.) டன் அளவிற்கு உர விநியோகத்தை அதிகப்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சமீபத்தில் மைய அரசால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உர மானியத் திட்டம் கூட மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்படி, வேளாண்மைத்துறை மூலம் வழங்கப்படும் அடையாள அட்டையின் பேரில் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு

1992 ஏப்ரல் 8]

22 வகையான உரங்கள் மானிய விலையில் விநியோகிக்கப் படுகின்றன. அரசு இதற்காக முதல் தவணைத் தொகையாக ரூபாய் 13.327 கோடி அளித்துள்ளது.

இந்த உர மானியத்துடன் மேலும், நாகப்பட்டினம் காயிதே மில்லத், தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், செங்கை எம்.ஜி.ஆர்., வடாற்காடு அம்பேத்கார் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் சமீபத்தில் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் நோக்கத்துடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உர விநியோகம் செய்ய அரசு ரூபாய் 5.2928 கோடி வழங்கியுள்ளது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் இரசாயன உரங்கள் விநியோகம் செய்வதன் மூலமாக இந்நிவாரணம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) விதைகள், பூச்சி மருந்துகள் மற்றும் வேளாண்மைக் கருவிகள்

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், நீலகிரி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் ஆகியவைகள் விதைகள், பூச்சி மருந்துகள் போன்ற இதர இடுபொருட்கள் மற்றும் வேளாண்மைக் கருவிகள் போன்றவைகளையும் விநியோகிக்கும் மொத்த விற்பனையாளர்களாக செயல்பட்டு வருகின்றன. 1991-92-ஆம் ஆண்டு இவ்வகை இடுபொருட்கள் ரூபாய் 9.50 கோடி அளவிற்கு வழங்க திட்டமிட்டதில், ஏப்ரல் 1991 முதல் சனவரி 1992 வரை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ரூபாய் 7.06 கோடி அளவிற்கு வழங்கியுள்ளன. 1992-93-ஆம் ஆண்டுக்கு ரூபாய் 11.80 கோடி அளவிற்கு வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண்மைச் சேவைச் சங்கமும், கோயம்புத்தூர் மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களிலுள்ள மூன்று கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களும், “கோவை விதைகள் கூட்டுறவுகளின் கூட்டமைப்பு” என்ற அமைப்பின் கீழ் விதைப் பெருக்கத் திட்டத்தினை செயல்படுத்தி வருகின்றன. இவைகள் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளை உற்பத்தி செய்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் இதர நிறுவனங்களுக்கு இந்த கூட்டமைப்பு மூலமாக விநியோகம் செய்கின்றன. இந்த கூட்டமைப்பு 1991-92-ஆம் ஆண்டில் (ஏப்ரல் 1991 முதல் சனவரி 1992 வரை) 773 மெ. டன் அளவிற்கு ரூபாய் 54.43 இலட்சம் மதிப்பிற்கு விதைகள் விநியோகம் செய்துள்ளது. இக்கூட்டமைப்பின் வியாபாரத்தினை முன்னேற்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண்மை சேவைச் சங்கம் பூச்சி மருந்துகள் தயாரிக்கும் அலகினையும் விவசாய உபகரணங்கள் தயார் செய்யும் ஒரு அலகினையும் நடத்தி வருகிறது.

கிறது. இச் சங்கம் 1991-92-ஆம் ஆண்டில் (ஏப்ரல் 1991 முதல் சனவரி 1992 வரை) ரூபாய் 154 இலட்சம் மதிப்புள்ள பூச்சி மருந்துகளும், ரூபாய் 18.12 இலட்சம் மதிப்புள்ள வேளாண்மைக் கருவிகளும் விநியோகித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 2.24 கோடி மதிப்பிற்கு பூச்சி மருந்து வியாபாரம் வேளாண்மை இயக்ககத்திலிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் செயலாக்கம் முன்னேற்றத்திலுள்ளது.

4. விற்பனை, பதனீடுதல் மற்றும் கிடங்கு வசதி.

33. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் (டான்பெட்).

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் 1959-ல் துவக்கப்பட்டு மாநில அளவிலான விவசாயிகள் அம்மப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தேவையான இடு பொருட்கள் வழங்குவதிலும், வேளாண் விளை பொருள் விற்பனையிலும் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் மன்னார்குடிக்கு அருகே பாமனி என்ற இடத்தில் உரத் தொழிற்சாலை ஒன்று 1970-ல் துவக்கப்பட்டு என். பி.கே. மணி உரம் தயாரிக்கப்படுகிறது; இது நாள்தோறும் சுராசரி 120 டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்டது.

இதுதவிர, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் மாநிலத்தில் 10 இடங்களில் உரக்கலவை நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றது. இவ்விணையம் மிளகாய், தனியா, அஹந்து போன்ற வேளாண் விளைபொருட்களை கொள்முதல் செய்து வருகிறது. விலை ஆதரவு திட்டத்தின்கீழ் நேபட் (National Co-operative Marketing Federation) நிறுவனத்தின் முகவராக தமிழகத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது; 1976 முதல் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து மொத்த விற்பனையாளராகவும் செயல்பட்டு வருகிறது. 25100 மெட்ரிக் டன் கொள் திறன் கொண்ட 32 கிடங்குகள் இதற்குச் சொந்தமாக உள்ளன. இது தவிர, 18,150 மெட்ரிக் டன் கொள்திறன் உடைய 26 கிடங்குகளை வாடகைக்கு எடுத்துள்ளது.

டான்பெட் சென்னையில் 1250 மெ.டன் கொள்ளளவு கொண்ட குளிர்ப்பதன சேமிப்பு நிலையம் ஒன்றினை நிர்வகித்து வருகிறது. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 70 சதவீதம் பயன்படுத்தப்பட்டு ரூபாய் 10.47 இலட்சம் வருமானம் ஈட்டியுள்ளது. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் சனவரி 92 வரை, இக்குளிர்ப்பதன சேமிப்பு நிலையம் 62 சதவீதம் பயன்படுத்தப்பட்டு ரூபாய் 8.45 இலட்சம் வருமானம் ஈட்டியுள்ளது. இதன் பயன்ட்டினை முழுமையான அளவிற்கு காண்படுவர அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சென்னையை அடுத்த கோயம்

1992 ஏப்ரல் 8]

பேட்டில் ரூபாய் 109.75 இலட்சம் மதிப்பில் 2500 மெட்ரிக் டன் கொள்திறன் கொண்ட ஒரு குளிர்ப்பதனச் சேமிப்பு நிலையத்தை அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விணையம் தலா 320 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட மூன்று வெங்காய சேமிப்புக் கிடங்குகளை திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டத்தில் எரியேர்டு என்னுமிடத்தில் நடத்தி வருகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இனங்களில் டான்பெட் 1991-92 ஆம் ஆண்டில் செய்த வியாபாரங்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

விவரம்.	1991-92 ஆம் ஆண்டு (சனவரி 1992 முடிய)	
	அளவு மெட்ரிக் டன்களில்.	மதிப்பு ரூபாய் கோடியில்.
(1)	(2)	(3)
1. உரவிநியோகம்	3,70,000	99.46,
2. பாமனி உர உற்பத்தி	19,253	5.19
3. பாமனி உரவிற்பனை	21,175	6.61
4. டான்பெட் கலப்பு உரங்கள் விற்பனை	3,442	0.58
5. வேளாண்விளை பொருள் கொள் முதல்	8,124	8.61
9. விதை விற்பனை	—	0.15
7. பூச்சி கொல்லி விநியோகம்	—	3.47
8. வேளாண் உபகரணங்கள் விநியோகம்	—	0.07
9. மண்ணெண்ணெய் விநியோகம்	2,049	57.70
	(கிலோ விட்டர்)	

23. விவசாய விளை பொருட்கள் விற்பனை செய்தல்

மாநிலத்தில் 112 கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவை தம் உறுப்பினர்களின் வேளாண் விளை பொருட்களை விற்பனை செய்வதின் மூலம் அவர்கள் நியாயமான விலையைப் பெற உதவி செய்து வருகின்றன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 3.00 கோடிக்கு வேளாண் விளைபொருட்களை

[1992 ஏப்ரல் 8]

விற்பனை செய்ய திட்டமிடப்பட்டதில் சனவரி 1992 வரை ரூபாய் 209.49 கோடிக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1992-93-ஆம் ஆண்டிற்கு வேளாண் விளைபொருட்கள் விற்பனையை ரூபாய் 325 கோடிக்கு மேலும் உயர்த்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

24. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களை தொடக்கக் கூட்டுறவு வங்கிகளோடும் நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்களோடும் இணைத்தல்.

உற்பத்தியாளர்கள் தம் விளை பொருட்களை விற்பதில் ஆதாயமான வருமானம் பெறவும், நுகர்வோர் இன்றிமையாப் பொருட்களை நியாயமான விலைகளில் பெறவும், ஏதுவாக கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஒரு பக்கம் தொடக்கக் கூட்டுறவு வங்கிகளுடனும், மறு பக்கம் நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்களுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ் தொடக்கக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டு, விற்பனைச் சங்கங்களின் கொள்முதல் செயல்முறைகள் கடன்தாரர்களுடன் இணைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகள் அவற்றிற்கு தேவையான பொருட்களை வாங்குவதில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் சேவையை பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. 1990-91-ல் வேளாண் விளை பொருட்கள் விற்பனை செய்ததின் மூலமாக ரூபாய் 68.86 இலட்சம் அளவிற்கு உற்பத்திகடன்கள் வசூல் செய்யப்பட்டன. இது 1991-92-ல் மற்றும் 1992-93ல் முறையே ரூபாய் 100 இலட்சம் மற்றும் ரூபாய் 125 இலட்சத்திற்கு அதிகப்படுத்தப்படும்.

விவசாய உறுப்பினர்கள் தங்கள் விளை பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் பொருட்டு அவர்களது விளை பொருட்களின் ஈட்டின் பேரில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களும் தொடக்கக்கூட்டுறவு வேளாண்மை வங்கிகளும் தொடர்ந்து கடன்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வகை கடன்கள் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 737.81 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1991-92ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1992-93 ஆம் ஆண்டுகளில் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களினால் வேளாண் விளைபொருள்களைக் கடன் முறையே 450 ரூபாய் இலட்சம் மற்றும் ரூபாய் 500 இலட்சம் அளவிற்கு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

25. பதப்படுத்தும் அலகுகள்.

விவசாயிகளுக்கு குறைந்த செலவில் பதனிடும் வசதிகளை அளிக்கும் பொருட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல்வகைப்பட்ட பதப்படுத்தும் அலகுகளை நிறுவியுள்ளன. அரசிடமிருந்தும்

1992 ஏப்ரல் 87

தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சி கழகத்திடமிருந்தும் பங்கு மூலதனமாகவும் கடனாகவும் நிதியுதவி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்சமயம் தமிழ்நாட்டில் அரிசி ஆலைகள் 38; பருத்தி விதை நீக்கும் ஆலைகள் 19, கடலை உடைக்கும் அலகுகள் 16, எண்ணெய் பிழியும் இயந்திரங்கள் 14, எண்ணெய் ஆலை 1, பழம் பதப்படுத்தும் ஆலைகள் 3, காப்பி அரவை ஆலை 4, காப்பி சுத்தப்படுத்தும் ஆலை 1, குளிர்ப்பதன அறை 1, மரவள்ளிக் கிழங்கு பதப்படுத்தும் அலகு 1, மஞ்சள் தூள் அரவை ஆலை 1, மாவு அரவை ஆலைகள் 4, பருப்பு ஆலைகள் 2, சேமியா தயாரிக்கும் அலகுகள் 2, விதைகள் நேர்த்தி செய்யும் அலகுகள் 4, புளி பதப்படுத்தும் அலகு 1, சீயக்காய்த் தூள் அரவை ஆலை 1 ஆக மொத்தம் 113 பதப்படுத்தும் அலகுகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

26. சேமிப்பு கிடங்கு - ஊரக மற்றும் விற்பனைக் கிடங்குகள்

விற்பனை மற்றும் விநியோகத்தினை செயல்படுத்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராம அளவில் ஊரகக் கிடங்குகளையும், மண்டி அளவில் விற்பனை கிடங்குகளையும் கட்டி வருகின்றன. நிதியுதவி 45 சதவீதம் பங்கு மூலதனமாகவும் 50 சதவீதம் கடனாகவும் வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள 5 சதவீதத் தொகை சம்பந்தப்பட்ட சங்கங்களின் சொந்த நிதியில் இருந்து ஏற்கப்படுகிறது. நாளது தேதிவரை 6.95 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட 4978 கிடங்குகள் உள்ளன. 14,572 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட 124 ஊரக கிடங்குகளும், 5 விற்பனைக் கிடங்குகளும் இப்போது கட்டுமானத்தில் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சி கழக மூன்றாவது உலக வங்கித் திட்டத்தின் கீழ் 50 ஊரக கிடங்குகள் மற்றும் 1 விற்பனை கிடங்கு கட்ட அரசு நிதியுதவி அளித்துள்ளது. 1991-92 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் திரண்ட கிடங்கு கொள்திறன் 7.02 இலட்சம் மெட்ரிக் டனாக அதிகரிக்கப்படும்.

1992-93 ஆம் ஆண்டில் 12,400 மெட்ரிக் டன் கொள்திறன் கொண்ட 50 ஊரக கிடங்குகளும் 9 விற்பனை கிடங்குகளும் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. நுகர்வோர் பணிகள்.

27. தமிழ்நாட்டில் இப்போது நுகர்வோர் கூட்டுறவுதொடக்க நிலையில் 3,755 தொடக்கக் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளுடனும் (மாணவர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் உள்பட) மாவட்ட அளவில் 29 நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகளுடனும், மாநில அளவில் தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையமும் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

நுகர்வோர் கூட்டுறவுகளின் தலைமை நிறுவனமான, தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையம் 1966-ஆம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்டது. இதன் முதன்மை நோக்கம் அத்தியாவசிய நுகர்வு பொருட்களை மொத்த கொள்முதல் மற்றும் இறக்குமதி மூலம் கிடைக்கச் செய்வதும் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மாவட்ட மற்றும் தொடக்க நிலையில் உள்ள நுகர்வோர் கூட்டுறவுகளின் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பதுமாகும். இது சென்னையில் 7000 மெ.டன் கொள்ளளவுள்ள கிடங்கு வசதியுடைய ஒரு மண்டல விநியோக நியமத்தை துவக்கியுள்ளது. இவ்விணையம் தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் தயாரிக்கும் பாடபுத்தகங்கள் மற்றும் சலுகை விலை குறிப்பேடுகள் ஆகியவற்றை விநியோகம் செய்வதில் ஒருங்கிணைக்கும் முகவராகவும் செயல்படுகிறது. இவ்விணையத்தின் செயல்பாடு குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	கொள்முதல்.	விற்பனை	நிகர
			நட்டம்.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		
(1)	(2)	(3)	(4)
1988-89	887.22	967.55	68.74
1989-90	481.65	541.41	66.75
1990-91	354.60	377.71	65.57
1991-92	144.85	172.90	57.10

(31—12—1991 வரை)

இலாபகரமான மதுபான விற்பனையை தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையத்திடமிருந்து தமிழ்நாடு மாநில வாணிபக் கழகம் எடுத்துக்கொண்டது. மேற்படி நடத்திற்கான ஒரு முக்கிய காரணமாகும். தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையத்திற்கு தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி வழங்கியுள்ள கடன் தொகைக்கு இன்னும் நிலுவையிலுள்ள அதிக வட்டி பளுவும் மற்றும் அதிகமான பணியமைப்பு செலவும் நடத்திற்கான காரணமாகும். எனினும், தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையத்தை இலாபகரமாக நடத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

28. நுகர் பொருள்கள் சில்லறை விற்பனை

1990-91 ஆம் ஆண்டில் எல்லாவகை நுகர்வோர் கூட்டுறவுகளும் செய்த நுகர் பொருட்களின் சில்லறை விற்பனை மதிப்பு ரூ. 1,156.80 கோடி ஆகும். 1991-92-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூபாய் 1,100 கோடி அளவிற்கும், 1992-93-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூபாய் 1,300 கோடி அளவிற்கும் விற்பனை செய்ய திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. நாட்டிலுள்ள அனைத்து கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை

1992 ஏப்ரல் 8]

கள் செய்யும் விற்பனையில், மூன்றிலொருபங்கு தமிழ் நாட்டில் தான் செய்யப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள நுகர்வோர் கூட்டுறவுகள் நாட்டில் முதல் இடத்தை தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொண்டு வருகின்றன.

29. நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் இன்றியமையாப் பொருட்களை விநியோகித்தல்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படும் பொது விநியோகத் திட்டமானது 117 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு 20,907 நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இக் கடைகள் 28 மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகள், 112 கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள், 4655 தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் 415 இதர தொடக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. பொது விநியோகத் திட்டம் மூலம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 75 கோடி அளவிற்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் சில்லறை வியாபாரம் செய்யும் அமைப்பைப் பெருமளவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் செயல்படுத்தும் ஒரே மாநிலமாக தமிழ்நாடு திகழ்கிறது.

30. பொது விநியோகத் திட்டத்தை கீரமைத்தல்

பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் பல்வேறு துறையினரால், மிக அதிகமான ஆய்வுகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. இந்த முறையானது ஊழல்களை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது, எனவே, சோதனை அடிப்படையில் வடாற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் சுமார் 20 நியாய விலைக் கடைகளுக்கு கட்டுப்பாட்டு பொருட்களை விநியோகிப்பதற்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சார்பதிவாளர் பொறுப்பாக்கப்பட்டு, இக்கடைகளில் காணப்படும் முறைகேடுகளுக்கும் அவரே பொறுப்பாக்கப்படுகிறார். இக்கடைகளில் கூட்டுறவுத் துறையினால் பல்வேறு நிலைகளில் நடத்தப்படும் ஆய்வுகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படவும், இதர துறையினர் மேற்கொண்டு வரும் ஆய்வுகளை விலக்கிக் கொள்ளவும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது, வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட இந்த சோதனை முயற்சி வெற்றிகரமாக அமையுமானால், இத்திட்டத்தை இதர மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிப்பது குறித்து பரிசீலிக்கப்படும்.

31. சில அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளை கட்டுப்படுத்துவதில் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் தலையீடு

ஒரு சில அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய், வாசனைப் பொருட்கள், சோபிடி வகைகள்

[1992 ஏப்ரல் 8]

போன்ற 27 பொருள்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, கிருஸ்துமஸ் மற்றும் பொங்கல் போன்ற பண்டிகைக் காலங்களில் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டன, இந்த விலைக் குறைப்பு 10 முதல் 15 விழுக்காடு அளவிற்கு இருந்ததால் வெளிச்சத்தை விலைகளை குறைக்க உதவியது, வருங்காலங்களில் இத்தகைய பணி தொடர்ந்து நடைபெறுமென கூட்டுறவு அமைப்புகள் நம்புகின்றன,

32. சிறப்பங்காடிகள் மற்றும் சிற்றங்காடிகள்

மாநிலத்தில் உள்ள நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகள் மற்றும் தொடக்க கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் 34 பலநோக்கு சிறப்பங்காடிகளையும் 233 சிற்றங்காடிகளையும் (நவீன சில்லறை விற்பனைக் கூடங்களும், பெரிய அளவிலான சில்லறை விற்பனைக் கூடங்களும்) நடத்தி வருகின்றன,

1990-91 ஆம் ஆண்டில் பெரிய அளவிலான சில்லறை விற்பனைக் கூடங்கள் அமைக்கவும், மற்றும் சிறிய அளவிலான சில்லறை விற்பனை கூடங்கள் அமைக்கவும் மற்றும் நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் வாங்கவும் மத்திய அரசு, மத்திய அரசு திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் 15.70 இலட்சம் நிதி வழங்கி உள்ளது. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் ஒரு பெரிய அளவிலான விற்பனை நிலையம் மற்றும் இரண்டு சிறிய அளவிலான விற்பனை நிலையங்களை அமைக்க ரூபாய் 2.55 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

33. சுயசேவைப் பிரிவு ஆரம்பித்தல்.

தேவைப்படும் நுகர்பொருட்களின் தரத்தை கண்டறிந்தும், அவற்றின் விலைகளை ஒப்பிட்டும் சரிபார்த்த பிறகு வாங்கு வதை விரும்பும் நுகர்வோர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய சுயசேவைக் கடைகள் தொடங்கப்பட்டன, இச்சுய சேவைப் பிரிவுகள், நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வியாபாரத்தில் முன்னேற்றம் காண்பதற்காகவும், நுகர்வோர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட மிக நவீன உத்திகளில் ஒன்றாகும், இம்முயற்சிக்கு நல்ல ஆதரவு கிடைத்து அதனால் நுகர்வோர் கூட்டுறவுகளின் வியாபாரம் பெருகியுள்ளது, இப்போது மாநிலத்தில் 58 சுயசேவைப் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன, சென்னை திருவல்லக்கேணி நகர கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு வரும் தேனாடி பேட்டையில் உள்ள புதிய காமதேனு சுயசேவை பிரிவு, தென்னிந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய அளவில் சுமார் 6,000 சதுர அடி பரப்பளவில் இயங்கும் சுயசேவைப் பிரிவாகும்,

34. நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள்.

தொழிற்கூட பணியாளர்கள் புறநகர்ப் பகுதியில் குடிசையில் வாழ்வோர் ஆகியோருக்கு உதவும் வகையில் நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் நடத்துவதற்காக ஐந்து இலட்சம்

1992 ஏப்ரல் 8]

மக்கள் தொகைக்கு அதிகமாக வசிக்கும் நகரங்களில் ஆண் டொன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 100 இலட்சத்திற்கு மேல் விற்பனை செய்யும் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் மத்திய திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி பெற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சென்னை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி மற்றும் மதுரை நகரங்களிலும் மலைப்பகுதியான கொடைக்கானலிலும் நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் இயங்கி வருகின்றன. மாநிலத்தில் ஐந்து நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் இயங்கி வருகின்றன.

மாநிலத்தில் எளிதில் சென்றடைய இயலாத பகுதிகளில் நடமாடும் நியாய விலைக் கடைகளை இயங்க செய்வதன் மூலம் பொது விறியோகத் திட்டத்தை வலுப்படுத்த 1991-92-ஆம் ஆண்டில் 7 நடமாடும் ஊர்திகளை வாங்க அரசு ரூபாய் 17.50 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது. இவ்ஊர்திகள் அந்தியூர், சத்தியமங்கலம், மசினக்குடி, கோத்தகிரி, உதகமண்டலம், கொடைக்கானல் மற்றும் பச்சைமலை ஆகிய இடங்களில் பயன்படுத்துவதற்காக அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

6. கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி

35. கொள்கை பரப்புதல் மற்றும் விளம்பரம்

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயல்பாட்டினை சீரிய நிலையில் கவனிக்கவும், பலதிறப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் முன்னேற்றத் திற்காகவும், உறுப்பினர்களுக்கும் சங்கப் பணியாளர்களுக்கும், கூட்டுறவுக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி அளித்தல் மற்றும் விளம்பரம் மற்றும் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காக 1914-ல் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் மாநில அளவிலான சங்கமாக அமைக்கப் பட்டது, அது தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவுக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி விளம்பரம் மற்றும் கொள்கையைப் பரப்புதல் ஆகிய பணிகளையும் கண்காணிக்கிறது. அது ஆராய்ச்சி மற்றும் கல்விக்கும் பொறுப்பேற்றுள்ளது.

மாவட்ட அளவில் 16 மாவட்ட கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் மேற்கூறிய பணிகளை செயல்படுத்தி வருகின்றன.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் எல்லாக் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் மற்றும் கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையங்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ளது. அதனுடைய நிதி அங்கத்தினர்களாக உள்ள சங்கங்களிடமிருந்து பெறும் சந்தாக் கட்டணங்கள் வெளியீடுகள் விற்பனை மற்றும் கூட்டுறவு ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி நிதி வசூல் ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைக்கிறது. மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியத்தின் செயல்பாட்டு எல்லையில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனைத்தும் கூட்டுறவு பயிற்சிகள் நிலையங்கள் தவிர மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியத்தின் உறுப்பினர்களாக உள்ளன.

[1992 ஏப்ரல் 8]

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் கூட்டுறவு ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி நிதி மற்றும் கூட்டுறவு கல்வி நிதி என்ற இரண்டு நிதிகளை நிர்வகித்து வருகிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினர் சங்கமும் தங்களது நிகர இலாபத் தொகையிலிருந்து முறையே 3 சதவீதமும், 2 சதவீதமும் கூட்டுறவு ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி நிதி மற்றும் கூட்டுறவு கல்வி நிதிக்கு சந்தா செலுத்த வேண்டும், வசூல் தொகையில் 10 சதவீதத்தினை தங்களது செலவிற்காக மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் வைத்துக் கொள்கின்றன, இந்த இரண்டு நிதிகளும் 1988-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் விதிகள் 90 மற்றும் 91-ன்படி அமைக்கப்பட்ட குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுக் கங்கங்களின் பதிவாளர் இக்குழுக்களுக்கு தலைவராவார்.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் இதழ்கள் வெளியிட்டும், பொருட்காட்சிகள் நடத்தியும், சவரொட்டிகள், படக்காட்சிகள் மற்றும் சினிமாப் படங்கள் மூலமும் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளை பரப்பி வருகின்றன. இது உறுப்பினர் கல்வி திட்டம் நடத்தி வருகிறது. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் திங்களில் கூட்டுறவு வார விழாவினை நடத்தி தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம், கூட்டுறவு கொள்கைகளை மக்களிடம் பரப்பி வருகின்றது.

36. கூட்டுறவுப் பயிற்சி

தமிழ்நாட்டில் கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், மதுரை, சேலம், காஞ்சிபுரம், வேலூர், திருநெல்வேலி, சாத்தூர் மற்றும் கடலூர் ஆகிய 9 இடங்களில் கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையங்கள் இளநிலையாளருக்கு பயிற்சி அளித்து வருகின்றன. இப்பயிற்சி நிலையங்கள் கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் பணி புரிபவர்களுக்கும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் பணியில் சேர விரும்புவோருக்கும் தேவையான 36 வாரங்கள் கால அளவிலான பொது அடிப்படைப் பயிற்சி அளித்து வருகின்றன. கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் பணி புரிபவர்களுக்கு அவர்கள் வேலைக்குத் தொடர் புடைய மற்றும் தேவையான குறுகிய காலப் பயிற்சிகளும் இப்பயிற்சி நிலையத்தில் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவை தவிர, நேரடி நியமனம் செய்யப்பட்ட இளநிலை ஆய்வாளர்களுக்கும் மற்றும் சான்றளிக்கப்பட்ட இளநிலை ஆய்வாளர்களுக்கும் சென்னையில் உள்ள மத்திய கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையத்தில் கூட்டுறவுப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இடைநிலை அலுவலர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக சென்னையில் நடேசன் கூட்டுறவு பயிற்சி கல்லூரியும், மதுரையில் ஒரு கூட்டுறவு பயிற்சி கல்லூரியும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1992 ஏப்ரல் 8]

37. மாநில மனித சக்தி மேம்பாடு மற்றும் பயிற்சி திட்டம்

தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் தொடக்கக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சி உலக வங்கித் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழக மூன்றாம் திட்டத்தின் கீழ் வரும்பயிற்சிகளில் ஒன்றாகும். தமிழ்நாடு மாநில தலைமை கூட்டுறவு வங்கி இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தும் முகவராகும். தமிழ்நாடு மாநில தலைமை கூட்டுறவு வங்கி சென்னையில் வேளாண்மைக் கூட்டுறவு பணியாளர் பயிற்சி நிலையம் நிறுவிியுள்ளது. இது 2,000 தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு வங்கி பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக நிறுவப்பட்டதாகும். தஞ்சாவூரிலுள்ள சாமியப்பா கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையம், மற்றும் கோயம்புத்தூரிலுள்ள இராமலிங்கம் கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையமும், மொத்தம் 700 தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு வங்கி பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக உள்ளன. சென்னை மற்றும் மதுரையில் உள்ள கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையம் 200 தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து வருகின்றன. 2,900 பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக தமிழ்நாடு மாநில தலைமை கூட்டுறவு வங்கிக்கும், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியத்திற்கும் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் ரூ. 222.916 இலட்சம் மானியமாக அளித்துள்ளது. ரூபாய் 222.916. இலட்சத்தில், ரூபாய் 110 இலட்சம் சென்னை, மாதவரத்தில் வேளாண்மை பணியாளர் பயிற்சி நிலையத்திற்கென ஒரு கட்டிடம் கட்ட பயன்படுத்தப்படும். வேளாண்மைப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையத்திற்கென மாதவரத்தில் 4.86 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு கட்டிடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

38. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பரீட்சிலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைத்தல்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பரீட்சிலும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைத்திட தொழில் நுட்பக் கல்வி மற்றும் தொழிற் பயிற்சி கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவு நிலையங்கள் மேற்படி தொழில் நுட்பக் கல்வி மற்றும் தொழிற் பயிற்சி கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் ஆவார்கள். இந்த இரண்டு தொழில் பயிற்சி நிலையங்களையும் மேற்படி கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பித்து நடத்த ஆகும் மூலதனச் செலவு மற்றும் தொடராச் செலவினங்களுக்கு கூட்டுறவு ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி நிதியிலிருந்து ரூபாய் 150 இலட்சம் வழங்கிட தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இந்த இரண்டு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களையும் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்துவதற்கு ஏற்படும் தொடரும் செலவினங்களுக்கு ஒரு

[1992 ஏப்ரல் 8]

குவிப்பு நிதி ஏற்படுத்த இச்சங்கத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. தலைமைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் மத்தியக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதன் பொது நிதியிலிருந்து இந்தக் குவிப்பு நிதிக்கு நிதி வழங்கிட அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1992-93 ஆம் ஆண்டில் இந்த இரண்டு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களையும் ஆரம்பிப்பதற்கு மேற்படி கூட்டுறவுச் சங்கம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலையத்தில் அளிக்கப்படும் பயிற்சிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உள்ள ஆண் மற்றும் பெண் ஆகிய இரு பாலருக்குத் தகுந்ததும் சயவேலை வாய்ப்பு அளிப்பதான பயிற்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும்.

7. பல்வகைப் பணிகள்.

39. சிறப்பு வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடி திருத்துவோர், உப்பள தொழிலாளர்கள் மற்றும் மலை வாழ் மக்கள் போன்ற நலிந்த பிரிவினரின் நலன் கருதி சிறப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஒப்பந்த வேலைகளைப் பெற்றுத் தருவதன் மூலம் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. கூட்டுறவு அமைப்புகள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர் சங்கங்களின் அச்சுப் பணிகளை நியாயமான விலையில் 18 கூட்டுறவு அச்சுக்கள் ஏற்று நடத்துகின்றன. இதர வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு சேவைகளையோ அல்லது கடன் உதவியோ அளிக்கின்றன. இச்சங்கங்களுக்கு மானியம், பங்குத் தொகை, கடன் மற்றும், துறைப் பணியாளர்களின் இலவசச் சேவை ஆகியவற்றை அரசு அளித்து வருகிறது.

40. மலைவாழ் மக்களின் மேம்பாடு.

தமிழ்நாட்டில் இப்போது 18 பெரும் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 65,714 உறுப்பினர்களுடன் செயல்பட்டு வருகின்றன. முதல் பெரும்பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1977ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் அமைக்கப்பட்டது. பெரும்பாலான பழங்குடியினர் குடும்பங்கள் இச்சங்கங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பழங்குடியினரின் ஏழ்மையான பொருளாதார நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு அரசு இச்சங்கங்களுக்குத் தொடர்ந்து நிதியுதவிகளைத் தாராளமாக வழங்கி வருகிறது. இச்சங்கங்கள் பயிரிடுதல் மற்றும் உற்பத்திக் காரியங்களுக்காகச் சலுகை வட்டியில் அதாவது ஆண்டுக்கு நாளுக்கு சதவீதத்தில் 1984-85 வரை கடன் வழங்கின. இச்சங்கங்கள் இப்போது வட்டியில்லாக் கடன்கள் வழங்கி வருகின்றன. இச்சங்கங்களுக்கான வட்டி மான்யத்தை அரசு மான்ய

1992 ஏப்ரல் 8]

மாக வழங்குகிறது. 1990-91இல் வட்டி மான்யமாக ரூபாய் 31.82 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது. ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் வளர்ச்சித் திட்டப்பகுதி மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் வளர்ச்சித் திட்டமில்லாத பகுதிகளுக்கு 1992-93 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 79 இலட்சம் நிதியுதவி வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1985-86 முதல் இச்சங்கங்கள் ஆற்றிய பணிகள் விபரம் பின்வருமாறு:—

ஆண்டு.	வழங்கிய கடன்.		வேளாண்பொருள் கொள்முதல்.	
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)			
(1)	(2)		(3)	
1985-86	98.48		11.00	
1986-87	120.26		14.27	
1987-88	166.52		13.85	
1988-89	228.29		16.48	
1989-90	273.17		29.54	
1990-91	321.00		30.89	
1991-92	248.06		30.81	
(சனவரி 1992 வரை)				
ஆண்டு.	வேளாண் இடுபொருள் வழங்கல்.		சிறுவனப் பொருள் கொள்முதல்.	
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		நுகர்பொருள் விநியோகம்.	
(4)	(5)		(6)	
1985-86	26.41	22.15	95.90	
1986-87	29.20	34.15	104.39	
1987-88	32.15	54.39	136.20	
1988-89	35.66	45.05	167.43	
1989-90	47.26	45.04	194.93	
1990-91	52.97	50.16	239.34	
1991-92	54.81	38.62	187.06	
சனவரி '92 வரை				

[1992 ஏப்ரல் 8]

41. ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டம் :

தேசிய வளர்ச்சிக் கழகம் நாட்டில் சில தெரிவு செய்யப்பட்ட மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்காக ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது. தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணிகளை பிரிவுபடுத்தி வியாபாரத்தை பெருக்குதல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தில் வேளாண்மை மற்றும் அதைச் சார்ந்த இனங்களான தோட்டகலை, பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், பன்றி வளர்த்தல், கோழிப்பண்ணை, மீன் வளர்ப்பு ஆகியவைகள் மட்டுமின்றி பண்ணை சாரா இனமான கைத்தறி, கிராமத் தொழில்கள், கைவினைஞர்களின் தொழில்கள் அடங்கும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் வட்டார வளர்ச்சியை கருத்தில் கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இப்போது ரூபாய் 862 இலட்சம் செலவில் இத்திட்டம் காமராசர் மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது அரசு இதுவரை ரூபாய் 652.61 இலட்சத்தை இத்திட்டத்திற்காக அளித்துள்ளது.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்கென தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம் தேசிய வளர்ச்சிக் கழகத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டு, அதற்கான ஆணைகள் அரசினால் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன ; இத்திட்டத்திற்காக ரூபாய் 15 கோடி நிதி ஒதுக்கீடாக இருக்கும்.

தருமபுரி மாவட்டத்திற்காக ரூபாய் 15 கோடி அளவிலான ஒரு திட்ட அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பி, தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தில் அனுமதி பெறப்பட்டவுடன் அரசாணை வழங்கப்பட வேண்டும்.

இத்திட்டத்தினை திருவண்ணாமலை சம்புவராயர், கோயம்புத்தூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் செயல்படுத்த அரசால் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான திட்ட அறிக்கை திட்ட ஆலோசகர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டம் பிற மாவட்டங்களுக்கும் படிப்படியாக விரிவுபடுத்தப்படும்.

42. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல்

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தேர்தல்கள் நடத்த முதற்கட்ட நடவடிக்கைக்காக தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிர்வாகத்தில் பெண்கள் மற்றும் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் ஆகியோர் போதுமான பங்கு ஏற்க ஏதுவாக 30 சதவீதம் மகளிரையும், 18 சதவீதம் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினரையும் உறுப்பினராகச் சேர்க்க அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. 31-1-1992 வரை 20.07 இலட்சம் பெண் உறுப்பினர்கள் அதாவது மொத்த உறுப்பினர்களில் 16 சதவீதமும் 17.31 இலட்சம்

1992 ஏப்ரல் 8]

சம் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி உறுப்பினர்கள் அதாவது மொத்த உறுப்பினரில் 14 சதவீதமும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விரைவில் தேர்தல் நடத்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

43. முடிவுரை :

வேளாண்மைக் கடன் வழங்குதல், இடுபொருள் வழங்குதல், நுகர்வோர் பணிகள், வேளாண் விளைபொருள் விற்பனை மற்றும் விலைகளை நிலைப்படுத்துவதற்காகக் கூட்டுறவு விற்பனை அமைப்புகளின் தலையீட்டின் வாயிலாக மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் பெரும்பணி ஆற்றிவருகின்றன. எனவே, பொதுவாக மக்களுக்கும், குறிப்பாகச் சமூக நலத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின்பணிகளை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் அவற்றை வலுப்படுத்துவது தேவையானதாகும்.

410- ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க
உணவு, நுகர்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

I. முன்னுரை.

இன்றியமையாப் பொருட்கள் பொது மக்களுக்கு போதுமான அளவிலும் நியாயமான விலையிலும் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதே உணவுப் பொருள் வழங்கல் குறித்த அரசின் கொள்கையாகும். ஆக்கபூர்வமான பொது விநியோக முறையைப் பராமரிப்பதாலும், மக்களால் அதிக அளவில் உபயோகிக்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகளை கண்காணிப்பதாலும், 1955ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை செயல்படுத்துவதாலும், மாநிலத்தில் நுகர்வோர் இயக்கத்தை பலப்படுத்த ஊக்குவிப்பதாலும், இக்கொள்கையை வெற்றிகரமாக அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது.

உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர், உணவுப் பொருள் வழங்கல் (குற்றப் புலனாய்வு) காவல்துறை துணைத் தலைவர் ஆகிய இரண்டு துறைத் தலைவர்களுடன் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் ஆகிய இரு அரசு நிறுவனங்கள் இத்துறையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளன. 1986ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம், மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள் ஆகியனவும் இத்துறையின் கீழ் செயல்பட்டு வருகின்றன.

பின்வரும் பத்திகள் அரசு மேற்கண்ட கொள்கையை செயல்படுத்துவதற்கு உதவியாக உள்ள பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றி விவரிக்கின்றன.

II. பொது விநியோக முறை.

அரசின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதில், பொதுவிநியோக முறை மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பொதுமக்கள் சுலபமாகச் சென்று பெறக் கூடிய இடங்களில், வாங்க இயலக் கூடிய விலைகளில், ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தரத்தில் சில இன்றியமையாப் பொருட்களை கிடைக்கச் செய்வதே பொது விநியோக முறையின் குறிக்கோளாகும். தற்போது பொதுவிநியோக முறையில் மாநிலத்தின் அனைத்து வருவாய் கிராமங்களிலும் உள்ள நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அனைத்து குடும்பங்களுக்கும், குடும்ப அட்டைகள் மூலமாக அரிசி, கோதுமை, சரிக்கரை, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் ஆகியவற்றை அரசு வழங்கி வருகிறது. தற்போது, மாநிலத்தில் புழக்கத்தில் உள்ள ஏறத்தாழ 125.29 லட்சம் குடும்ப அட்டை

களுக்கு 21,986 நியாய வலைக் கடைகள் மூலம் இன்றியமையாப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1990 மற்றும் 1991 ஆம் ஆண்டுகளில் இன்றியமையாப் பொருட்களின் நுகர்வு பற்றிய விவரங்கள் பட்டியல் 1-ல் உள்ளன.

1. அரிசி.

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய உணவு அரிசியாகும், ஆகவே, பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்படும் பொருட்களில் முக்கியமானது அரிசியாகும். ஆனால் மாநிலத்தில் அரிசி உற்பத்தி, தேவையை நிறைவு செய்ய இயலாதவாறு பற்றாக்குறைவாக உள்ளது.

பொது விநியோகத்திற்குத் தேவையான அரிசி கீழ்க்காணும் முறைகளில் பெறப்படுகிறது :—

(அ) காவிரி டெல்டா பகுதிகளில், ஏகபோக கொள்முதல் முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையார்க்க கொள்முதல் செய்தல் ;

(ஆ) மத்திய அரசால் மாதந்தோறும் மையத் தொகுப்பில் ருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியைப் பெறுதல் ;

(இ) அரிசி ஆலையாளர்கள் மற்றும் மொத்த வணிகர்களிடமிருந்து வர்த்தக லெவி மூலம் கொள்முதல் ; மற்றும்

(ஈ) மேற்கூறிய முறைகளில் பெறப்படும் அரிசி பொது விநியோகத்திற்கு போதாவிட்டால் வெளிச்சந்தையில் வாங்குதல்.

1.1 பொது விநியோக முறைக்கான அரிசியினை பெறும் வழிகள் :

(i) ஏகபோக கொள்முதல் :

அறுவடைக் காலங்களில், தஞ்சாவூர் மற்றும் நாகப்பட்டினம்-காயிதேமில்லத் மாவட்டங்கள் முழுவதும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரியலூர், உடையார்பாளையம், முசிறி, குளித்தலை, லால்குடி மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி வட்டங்களிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் மற்றும் காட்டு மன்னார்கோவில் வட்டங்களிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலங்குடி, ஆவுடையார்கோவில் மற்றும் அறந்தாங்கி வட்டங்களிலும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையார்க்க கொள்முதல் செய்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாய விளைபொருள் உற்பத்தி செலவுகள் மற்றும் விலைகள் ஆணை குழுவின் பரிந்துரைகள், மாநில அரசுகள் மற்றும் மத்திய அமைச்சகங்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் விலைகளை நிர்ணயிப்பதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, மைய அரசு நெல்லுக்கு ஆதரவு விலை நிர்ணயம் செய்கிறது. மத்திய அரசு நிர்ணயித்த கொள்முதல்

விலைகளுக்கும் கூடுதலாக, ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசு தற்சமயம் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு 35 ரூபாய் உற்பத்தி ஊக்கத்தொகை வழங்குகிறது. 15-9-1991 முதல் அமுலுக்கு வந்த 1991-92ஆம் ஆண்டுக்கான கொள்முதல் விலைகள் பின்வருமாறு :—

ரகம்.	கொள்முதல் விலை.	விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத் தொகை (குவிண்டாலுக்கு).	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
சாதாரணம் ..	230	35	265
சன்னம் ..	240	35	275
மிகச்சன்னம் ..	250	35	285

இது ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளில் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களில் விவசாயிகள் கொடுக்கும் நெல்லுக்கு வழங்கப்படும் விலையாகும்.

1-7-1991 முதல் 14-9-1991 வரையிலான ஒரு சிறிய இடைவெளி தவிர, 1991ஆம் ஆண்டு முழுவதும் காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் ஏகபோக கொள்முதல் அமுலில் இருந்தது. மற்ற பகுதிகளில் 28-1-1992 வரை 50 சதவீதம் வர்த்தக லெவி அமுலில் இருந்தது. 1-7-1991 முதல் 14-9-1991 வரை, ஏகபோக கொள்முதல் இல்லாத காலங்களில் இந்த பகுதிகளிலும் 50 சதவீதம் வர்த்தக லெவி அமுல்படுத்தப்பட்டது. 1990 மற்றும் 1991ஆம் ஆண்டுகளில் சம்பா மற்றும் குறுவை பருவ காலங்களில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அளவு மற்றும் 1992ஆம் ஆண்டுக்கான குறியீடு பின்வருமாறு :—

(இலட்சம் டன்களில்)

	1990	1991	1992*
குறுவை ..	1.74	2.16	2.25
சம்பா ..	12.53	11.58	13.25
மொத்தம் ..	14.27	13.74	15.50

1992ஆம் ஆண்டின் சம்பா பருவம் 16-12-1991-ல் ஆரம்பித்து 30-6-1992 வரை தொடரும். 1992ஆம் ஆண்டின் குறியீடு 13.25 லட்சம் டன்களாகும். இதில் 15-3-1992 வரையில் 11.04 லட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

* (எதிர்பார்க்கப்படும் அளவு.)

1992 ஏப்ரல் 8]

(ii) மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து அரிசி ஒதுக்கீடு :

ஒவ்வொரு மாதமும், பொது விநியோகத்தின் மூலம் வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியை மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

மத்திய அரசு, 1991 ஆம் ஆண்டு சனவரி மற்றும் பிப்ரவரி மாதங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 65,000 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்தது. 1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதல் ஆகஸ்ட் மாதம் வரை, மாதம் ஒன்றுக்கு 75,000 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1991 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் நவம்பர் மாதம் வரையில், மாதம் ஒன்றுக்கு 81,000 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1991 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்கு மட்டும் 91,000 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறாக, 1991 ஆம் ஆண்டின் முழுமைக்கும் இம்மாதத்திற்கு 9.14 லட்சம் டன் அரிசி மத்திய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவு 7.36 லட்சம் டன்களாகும். 1992 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்திற்கு 81,000 டன் அரிசியும், பிப்ரவரி மாதத்திற்கு 60,000 டன் அரிசியும், மார்ச் மாதத்திற்கு 68,000 டன் அரிசியும் மத்திய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. மாதம் ஒன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் 75,000 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு மத்திய அரசை இந்த அரசு கேட்டுள்ளது. மாநிலத்தில் மக்களின் விருப்பம் பெருமளவு புழுங்கலரிசியாகவே இருந்தாலும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் அரிசி பெரும்பாலும் பச்சரிசியாகவே உள்ளது.

(iii) வெளிச்சந்தையில் அரிசி வாங்குதல் :

முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, பொது விநியோக முறையின் தேவைகளை மேற்கண்ட கொள்முதல் மூலம் சரிகட்ட முடியவில்லையெனில், மத்திய அரசின் அனுமதியை பெற்று அரசு வெளிச்சந்தையில் அரிசி வாங்குகிறது.

1991-ம் ஆண்டு இடைப்பகுதியில், அரசிடம் உள்ள அரிசியின் இருப்பு மற்றும் நுகர்வினை ஆராய்ந்த அரசு, ஆந்திர பிரதேசத்தில் வெளிச்சந்தையில் 1 லட்சம் டன் புழுங்கலரிசி வாங்கலாம் என முடிவெடுத்தது. இந்த அரிசியினை 31-12-1991-க்குள் வாங்க மத்திய அரசின் அனுமதி பெறப்பட்டது. இதில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலம் வரை 68,074 டன் அரிசி வாங்கியுள்ளது.

(iv) வர்த்தகர் லெவி:

தமிழ்நாடு 1984-ம் ஆண்டு நெல்/அரிசி கொள்முதல் (லெவி) ஆணையின் பகுதி 3-ன்படி உரிமம் பெற்ற ஆலையாளர்கள் மற்றும் வணிகர்களிடமிருந்து அவர்களிடம் உள்ள இருப்பில் 50 சதவிகிதத்தை அரசு நிர்ணயிக்கும் கொள்முதல் விலையில் லெவியாகப் பெற அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

கடந்த 5 ஆண்டுகளில், நான்கு முறைகளிலும் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு	ஏகபோக கொள்முதல்	லெவி	மத்தியத் தொகுப்பு ஒதுக்கீடு	வெளிச் சந்தையில் வாங்கிய அரிசி	மொத்தம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1987	6,22,627 (47.15) சதவீதம்)	1,13,542 (8.56) சதவீதம்)	5,51,739 (41.77) சதவீதம்)	32,023 (2.42) சதவீதம்)	13,19,931
1988	4,84,494 (33.24) சதவீதம்)	1,20,724 (8.24) சதவீதம்)	7,15,198 (49.10) சதவீதம்)	1,36,277 (9.34) சதவீதம்)	14,56,693
1989	6,62,183 (39.71) சதவீதம்)	64,823 (3.83) சதவீதம்)	5,97,763 (35.81) சதவீதம்)	3,42,239 (20.51) சதவீதம்)	16,67,008
1990	8,26,769 (47.28) சதவீதம்)	1,15,759 (6.58) சதவீதம்)	6,94,517 (39.72) சதவீதம்)	1,10,655 (6.29) சதவீதம்)	17,47,700
1991	8,49,113 (44.22) சதவீதம்)	83,630 (4.35) சதவீதம்)	9,20,000 (47.89) சதவீதம்)	68,041 (3.54) சதவீதம்)	19,21,084

மேலேயுள்ள பட்டியலிலிருந்து வர்த்தகர் லெவியாக பெறப்படும் அரிசி மிகக் குறைந்த அளவே, அதாவது சராசரியாக 6 சதவீதம்தான் என்பதைக் காணலாம். இந்த சிறிய அளவு அரிசியினைப் பெற பெருத்த அளவில் பணமும் நேரமும் செயல்திறனும் விரயமாகிறது. மேலும் பல முறைகேடுகளுக்கும் இம்முறை இடமளிக்கிறது. மேலும் மாவட்டங்களிடையே தாராளமாக அரிசி எடுத்துச் செல்வது இயலாத நிலையில் அரிசி இருப்புக் குறைவான மாவட்டங்களிலும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களிலும் வெளி அங்காடியில் அரிசி விலை உயர்ந்திருந்தது. தவிரவும் அரிசி வியாபாரிகள் வர்த்தகர் லெவியினை நீக்கினால் வெளி அங்காடி அரிசி விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து 1.50 ரூபாய் வரை குறையுமென உறுதி அளித்தனர். இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு அரசு 29—1—1992 முதல் வர்த்தகர் லெவி முறையினை நிறுத்தி வைத்தது. வெளி அங்காடியில் அரிசி விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு மேலும் குறைந்துள்ளது, அரசின் மேற்கண்ட முடிவு சரியானதெனக் காட்டும். வர்த்தகர்கள் அரிசி அதிகமுள்ள மாவட்டங்களிலிருந்து தேவையான மாவட்டங்களுக்கு அரிசியினை எடுத்துச் செல்ல முடிந்ததால் தென் மாவட்டங்களில் அரிசி விலை குறைவு பெருமளவில் உள்ளது (இணைப்பில் பட்டியல் 2).

1992 ஏப்ரல் 8]

1.2. குடும்ப அட்டைக்கு வழங்கப்படும் விநியோக அலகுகள் :

மாதந்தோறும் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவைப் பொறுத்து பொது விநியோகத்திற்கு தேவைப்படும் அரிசியின் அளவு அமைகிறது. விநியோக அலகுகள் அவ்வப்போது மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. தற்போது பெரியவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு தலா 4 கிலோ மற்றும் சிறியவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு தலா 2 கிலோ என்ற அலகுகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 12 கிலோவிற்கு மிகாமல் அரிசி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைக்கும் வழங்கத்தகுதியான 12 கிலோ அரிசியில், ஒரு பகுதி சாதாரண ரக அரிசியாகவும், எஞ்சிய பகுதி சன்னரக அரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதேபோல் ஒரு பகுதி புழுங்கல் அரிசியாகவும் மற்றொரு பகுதி பச்சரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. விநியோகிக்கப்படும் சாதாரண மற்றும் சன்னரக அரிசியின் விகிதமும், புழுங்கல் மற்றும் பச்சரிசியின் விகிதமும் நுகர்வோரது விருப்பம் மற்றும் இருப்பில் உள்ள அரிசியின் ரகத்தை பொறுத்து அமையும். குடும்ப அட்டைகளுக்கான அரிசி விநியோகம் தவிர, மாதந்தோறும் 20,000 மெட்ரிக் டன் அரிசி புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவு திட்டத்திற்கும் வழங்கப்படுகிறது.

1.3. பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் அரிசியின் விற்பனை விலை :

முன்பே கூறியுள்ளபடி பொதுவிநியோகத்திற்கு தேவைப்படும் அரிசி (அ) காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் ஏகபோக கொள்முதல் விலையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையாக கொள்முதல் செய்தல், (ஆ) மத்திய அரசால் மாதந்தோறும் மைய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியை பெறுதல், (இ) வர்த்தகர் லெவி மற்றும் (ஈ) வெளிச்சந்தையில் வாங்குதல் ஆகிய முறைகளால் பெறப்படுகிறது. மேற்கண்ட நான்கு முறைகளிலும் பெறப்படும் அரிசியின் விலை வேறுபடுகிறது. ஆனால் பொதுவிநியோக முறையில் வழங்கப்படும்போது இந்த நான்கு முறைகளில் பெறப்படும் அரிசிக்கும் ஒரே விற்பனை விலைதான் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நான்கு முறைகளில், வர்த்தகர் லெவி தற்போது நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் அவசியம் என்றால்தான் வெளிச்சந்தையில் அரிசி வாங்கப்படுகிறது.

தற்போது (15—9—1991 முதல்) நெல் கொள்முதலின் விலை பின்வருமாறு :—

(குவிண்டால்/ரூபாயில்.)

நெல் ரகங்கள்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச்சன்னம்
கொள்முதல் விலை ..	230	240	250
ஊக்கத் தொகை ..	35	35	35
மொத்தம் ..	265	275	285

நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டபின் இது தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்தும் அரிசி ஆலைகள் மற்றும் முகவர்களின் அரிசி ஆலைகளிலும் அரைக்கப்படுகிறது. இதன் பின்னர் பொதுவிநியோக முறையில் நியாவிலைக்கடைகள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படுவதற்காக இந்த அரிசி நுகர் பொருள் வாணிபக் கழக கிடங்குகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. நெல்லை அரைப்பது, போக்குவரத்து, சேர்த்து வைப்பது மற்றும் இதற்கான வட்டி தொகைகள் ஆகிய செலவுகள் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தினாலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. மேற்கண்ட அனைத்தையும் கணக்கில் கொண்டால் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு ஆகும் அரிசியின் அடக்கவிலை பின்வருமாறு :—

சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
ரூ 460.10	ரூ 475.63	ரூ 491.16

இதன் மூலம், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆகும் அரிசியின் இறுதி விலை, நெல் கொள்முதல் விலையைவிட சுமார் இரு மடங்கு உயர்ந்திருப்பதை காணலாம். சென்ற பல ஆண்டுகளாகவே இந்த நிலைதான் இருந்து வருகிறது.

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசிக்கான விற்பனை விலையை மத்திய அரசு அவ்வப்போது அறிவித்து வருகிறது. தற்போதுள்ள விலைகள் 28—12—1991-லிருந்து அமுலுக்கு வந்தன. தற்போதைய விலையும் அதற்கு முன்பிருந்து விலையும் பின்வருமாறு :—

(குவிண்டால் ரூபாயில்.)

	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
25—6—1990 முதல் ..	289	349	370
28—12—1991 முதல் ..	377	437	458
உயர்வு ..	88	88	88

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசி மாநிலத்தின் சில இடங்களில் உள்ள இந்திய உணவு கழகத்தின் கிடங்குகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இந்திய உணவுக் கழக கிடங்குகளிலிருந்து அரிசியை எடுத்து அதனைத் தனது கிடங்குகளுக்கு எடுத்துவந்து

பொதுவிநியோக முறையின் மூலம் வழங்குவதற்காக சேமித்து வைக்கிறது. போக்குவரத்து, சேமிப்பு மற்றும் வட்டிக்கான செலவுகளைக் கருத்தில் கொண்டால், மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறும் அரிசியின் அடக்கவிலை, நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு பின்வருமாறு :

சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
ரூ 431.20	ரூ 497.20	ரூ 520.30

எனவே நேரடி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் பெறப்படும் அரிசியின் குவிண்டால் ஒன்றுக்கான அடக்கவிலை, பொது விநியோக விலை ஆகியவை பின்வருமாறு :—

(குவிண்டால் ரூபாயில்.)

அரிசியின் அடக்க விலை	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
(1)	(2)	(3)	(4)
(i) நேரடிக் கொள்முதல்	460.10	475.63	491.16
(ii) மத்திய தொகுப்பு அரிசி	431.20	497.20	520.30
(iii) பொது விநியோக விலை	200.00	350.00	350.00

ஆனால் பொதுவிநியோக முறையில் வழங்கப்படும் விலையோ மிக குறைவாகும். குவிண்டால் ஒன்றுக்கு சில்லறை வணிகர்களின் விளிம்பாக 10 ரூபாயை அரசே ஏற்றுக்கொண்டபின் பொதுவிநியோக விற்பனை மூலமாக அரசுக்கு கிடைக்கும் தொகை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு பின்வருமாறு :—

(குவிண்டால் ரூபாயில்.)

	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
பொது விநியோகம் மூலம் கிடைக்கும் தொகை.	190.00	340.00	340.00

1.4. அரிசி விநியோகத்திற்கான மானியம் :

மேற்கண்ட விவரங்களின்படி அரிசி விநியோகத்தில் கணிசமான அளவு மானியம் உள்ளதை அறியலாம். இந்த மானியத்தின் அளவு, அரிசியின் ரகம் மற்றும் அந்த அரிசி பெறப்படும் முறைகள் ஆகியவற்றிற்கு தகுந்தவாறு மாறுபடுகிறது. இந்த மானியத்தின் அளவு நேரடி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசியின் அளவு மற்றும் சாதாரணம், சன்னம் மற்றும் மிகச் சன்னரக அரிசியின் அளவு ஆகியவற்றை பொறுத்துள்ளது. மேலும் இது பொது விநியோக முறையில் அரிசியின் நுகர்வு அளவினையும் பொறுத்துள்ளது.

1991ஆம் ஆண்டு பொது விநியோக முறையில் அரிசியின் நுகர்வு 17.31 லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் 1990ஆம் ஆண்டு செலவான அரிசி 12.33 லட்சம் டன்கள்தான். பொது விநியோகத்தில் அரிசியின் நுகர்வு குடும்ப அட்டைகளுக்கு கொடுக்கப்படும் அளவு, மொத்த குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் பொதுவிநியோகத்தில் வழங்கப்படும் அரிசிக்கும் வெளி அங்காடியில் உள்ள அரிசிக்கும் உள்ள விலை வித்தியாசம் ஆகியவற்றை பொறுத்ததாகும். 1991ஆம் ஆண்டு வெளி அங்காடி அரிசியின் விலை உயர்ந்திருந்ததும், பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்பட்ட விலை அத்துடன் ஒப்பிடும்போது மிகக் குறைந்திருந்ததும், அந்த ஆண்டு அரிசியின் நுகர்வு அதிகமானதற்கு காரணமாகும். இந்த இரண்டு விலைகளின் வித்தியாசம் குறையும்போது அரிசியின் நுகர்வும் குறைகிறது. உதாரணமாக 1978-79, 1979-80 மற்றும் 1980-81ஆம் ஆண்டுகளில் அரிசி நுகர்வு ஒரு லட்சம் டன்கள்தான் இருந்து வந்தது. இதற்கிணங்க இந்த அரிசி விற்பனையில் ஏற்படும் இழப்பினை ஈடு செய்ய அரசு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிப கழகத்திற்கு வழங்கும் மானியத்தொகையும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. 1980-81ஆம் ஆண்டுக்கு அளிக்கப்பட்ட மானியத்தொகை 1.81 கோடி ரூபாய்கள்தான். ஆனால் 1990-91ஆம் ஆண்டு இது 219.31 கோடியை எட்டியது. 1991-92ஆம் ஆண்டுக்கு இந்த மானியத்தின் அளவு 290.48 கோடி ரூபாய்களாகும். உணவு மானியத்திற்காக 1992-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தில் 503 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 343 கோடி ரூபாய் 1992-93ஆம் ஆண்டுக்கும், எஞ்சியுள்ள 160 கோடி ரூபாய் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு அளிக்கவேண்டிய பாக்கி தொகையும் ஆகும் (இணைப்பில் பட்டியல் 3).

1.5. உணவு கடல் :

சென்னையிலுள்ள பாரத ஸ்டேட் வங்கி மூலமாக நெல் மற்றும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் பொது விநியோக முறை மூலம் விநியோகம் ஆகியவற்றிற்காக மாநில அரசு கணக்குகள்

1992 ஏப்ரல் 8]

வைத்துக் கொள்ள இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்குத் தேவையான உடன்படிக்கைகளை பாரத ஸ்டேட் வங்கியுடன் இந்த அரசு செய்து கொண்டுள்ளது.

மேற்கண்ட உணவு கடன் தமிழ்நாடு அரசின் முகவராக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிப கழகத்தால் செயல்முறை படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் கீழ்க்கண்ட மூன்று கணக்குகளை செயல்முறைப் படுத்துகிறது:—

கணக்கு—1

.. தமிழ்நாட்டில் அரிசிக்கான ஆதரவு விலை—இந்திய உணவு கழக கத்திடமிருந்து அரிசி வாங்குதல் மற்றும் நெல் மற்றும் அரிசி லெவி.

கணக்கு—2

.. தமிழ்நாட்டில் ஏகபோக கொள்முதல் மற்றும் ஊக்கத்தொகை.

கணக்கு—3

.. தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியே வெளி அங்காடியில் அரிசி வாங்குதல்.

உணவு கணக்கிற்கான வட்டி விகிதம் 20.75 சதவீதம் ஆகும். இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு மானியம் வழங்குவதை தீவிரமாக கண்காணிக்கிறது. மேலும் இந்த வங்கி வழங்கும் கடன் வசதிகள் வேறு எந்த வகையிலும் செலவிடப்படாமலும் அது கண்காணித்து வருகிறது. தமிழ்நாடு அரசு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு உரிய நேரத்தில் மானியம் வழங்காமல் அதன் மானியத் தொகை அதிகமாக சேர்ந்தால், அதனை ஒரு ஒழுங்கீனமாகக் கருதி இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தான் வழங்க வேண்டிய கடனை வழங்காமல் நிறுத்தக்கூடும்.

1.6. பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் மானிய விலையிலான அரிசியின் பொருளியல் :

பொது விநியோக முறையில் மானிய விலையில் வழங்கப்படும் அரிசியின் பொருளியலை ஆராயும்போது சில முக்கிய தகவல்களை கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. மத்திய அரசின் நெல் கொள்முதல் விலை, மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் அரிசியின் விலை, பொது விநியோகத்தில் அரிசி விலை, வருடாந்திர நுகர்வு மற்றும் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு மானியம் ஆகிய விவரங்களை இணைப்பில் பட்டியல் 3-ல் காணலாம். இதிலிருந்து 1980-81ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1990-91ஆம் ஆண்டுவரை நெல்லின் கொள்முதல் விலை, மத்திய

அரசின் விற்பனை விலை மற்றும் பொது விறியோகத்தில் அரிசி விலை ஆகியவை கீழ்க்கண்டவாறு
மாறியுள்ளதை அறியலாம் :

வருடம்.	நெல் கொள்முதல் விலை (குவிண்டாலுக்கு)			மத்திய அரசின் விற்பனை விலை (குவிண்டாலுக்கு)			பொதுவிறியோக முறையின் விலை (கிலோவுக்கு)		
	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1980-81	95	99	103	165	177	192	1.75	2.00	2.15
1991-92	230	240	250	377	437	458	2.00	3.50	3.50
உயர்வு	135	141	147	212	260	266	0.25	1.50	1.35
சதவீதம்	142.1	142.4	142.7	128.5	146.5	138.5	14.2	75	62.8

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1992 ஏப்ரல் 8]

மேற்கண்ட பட்டியலிலிருந்து பல ஆண்டுகளாக நெல் கொள்முதல் விலை மற்றும் மத்திய தொகுப்பு அரிசியின் விலை ஏறிய காலங்களிலும், அதற்கு தகுந்தவாறு பொது விநியோக முறை அரிசியின் விலை உயர்த்தப்படவில்லை என்பதைக் காணலாம். மேலும் இப்பட்டியலிலிருந்து கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில், முன்பிருந்த ஆண்டுகளோடு ஒப்பிடும்போது நெல் கொள்முதல் விலையும், மத்திய தொகுப்பு அரிசியின் விலையும் பெருமளவில் உயர்ந்துள்ளதைக் காணலாம். உதாரணமாக 1979-லிருந்து 1988 வரை சாதாரண நெல்லின் விலை 65 ரூபாய்தான் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இது 70 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் இப்பட்டியலிலிருந்து நெல்லின் கொள்முதல் விலையும் மத்திய தொகுப்பு அரிசியின் விலையும் குறைந்த அளவுதான் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது; நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக, பொது விநியோக விலை உயர்த்தப்படவில்லை என்பதையும், இந்த விலைகள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டபோதுதான் பொது விநியோகத்தில் அரிசி விலையை ஆண்டுக்காண்டு உயர்த்தவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறியலாம்.

அனேகமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நெல்லின் விலை உயர்த்தப்படுகிறது. நெல்லின் கொள்முதல் விலையைவிட அரிசியின் இறுதி விற்பனை விலை இரண்டு மடங்காக உள்ளது என்பது முன்பே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே நெல்லின் அடக்க விலை குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டால், அரிசியின் விற்பனை விலையில் கிலோ ஒன்றுக்கு 20 பைசா கூடுகிறது. இந்த உயர்வினை குடும்ப அட்டைதாரர் ஏற்காவிட்டால், இதற்கு மான்யம் வழங்கவேண்டும். ஒவ்வொரு லட்சம் டன் அரிசிக்கு அரசு இரண்டு கோடி ரூபாய் மான்யம் வழங்கவேண்டியிருக்கும். தற்போதைய நுகர்வாண்மை 17.5 லட்சம் டன் அரிசிக்கு கொள்முதல் விலை 10 ரூபாய் கூடினால் அரசு 35 கோடி ரூபாய் மான்யம் வழங்கவேண்டியவரும். எனவே ஒவ்வொரு முறையும் விவசாயிகளுக்கு நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தும்போது குடும்ப அட்டைதாரரும் மாநிலமும் செலவிட வேண்டிய தொகையை கணக்கில் கொள்வது அவசியம்.

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை 28—12—1991-லிருந்து கிலோ ஒன்றுக்கு 88 பைசாக்கள் மத்திய அரசு உயர்த்தியபின்னும் கூட மாநிலத்தில் பொதுவிநியோக முறையில் 29—1—1992 முதல் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியின் விலை மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிகக்குறைவானதே என்பதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

(1)	முன்பு			பின்பு		
	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச்சன்னம்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
			(கிலோ ரூபாயில்)			
மத்திய தொகுப்பு அரிசி விலை ..	2.89	3.49	3.70	3.77	4.37	4.58
ஆந்திரப்பிரதேசம்	1.90	..	..	3.50	..	..
கர்நாடகா	2.50	..	4.10	3.50	..	5.10
கேரளம்	3.15	3.76	3.97	3.15	3.76	3.97
மேற்குவங்காளம்	3.25	4.02	4.25	4.61	4.99	5.20
மத்தியபிரதேசம்	3.25	4.00	4.20	4.30	4.95	5.15
ஒரிஸ்ஸா	3.40	4.00	4.25	4.32	4.98	5.20
பீகார்	..	..	..	4.13	4.77	4.99
தமிழ்நாடு	2.00	2.50	2.50	2.00	3.50	3.50

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1992 ஏப்ரல் 8]

2. கோதுமை :

கோதுமை, தமிழக மக்களின் துணை நுகர்வு பொருளாக உள்ளது. கோதுமை இம்மாநிலத்தில் விளைவதில்லை. பொதுவிரியோக திட்டத்திற்கு தேவைப்படும் கோதுமையின் முழு அளவும் மைய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. மத்திய அரசு இம்மாநிலத்திற்கு மாத்தோறும் பொது விரியோக திட்டத்தின் கீழ் வழங்குவதற்காக 30,000 மெட்ரிக் டன் (1991 டிசம்பர் மாதத்தில் மட்டும் ஒதுக்கீடு 27,000 டன்னாக இருந்தது) கோதுமை வழங்கிய போதிலும், சராசரியாக ஒவ்வொரு மாதமும் தேவைப்படக்கூடிய அளவு சுமார் 20,000 டன்னாகும். பொது விரியோக முறையின் மூலம் வழங்கப்பட வேண்டிய கோதுமையின் மத்திய அரசின் விற்பனை விலை 28—12—1991-ல் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 234 ரூபாயிலிருந்து 280 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. மேலும், ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்ட பகுதிகளில் பொதுவிரியோக முறையின் மூலம் வழங்கப்படவேண்டிய கோதுமையின் விற்பனை விலையும் 28—12—1991-லிருந்து குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 184 ரூபாயிலிருந்து குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 230 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் இந்த அரசு மாநிலத்தில் கோதுமை விலையினை உயர்த்தத் தேவையில்லை யென முடிவெடுத்துள்ளது. மாநிலத்தில் பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத்திட்ட பகுதிகளில் பொது விரியோக முறையின் மூலம் வழங்கப்படும் கோதுமையின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 2.20 ரூபாய் என்ற விலையிலும் மற்ற பகுதிகளில் கிலோ ஒன்றுக்கு 2.60 ரூபாய் என்ற விலையிலுமே நிலவி வருகின்றன.

மாநில அரசு கோதுமை பயன்படுத்துவதை பரவலாக்குவதற்கு இயன்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது. இது இம்மாநில மக்கள் முக்கிய உணவு பொருளாக அரிசியையே சார்ந்திருப்பதை குறைக்க உதவும்.

3. சர்க்கரை :

மத்திய அரசு இம்மாநிலத்திற்கு நபர் ஒருவருக்கு 425 கிராம் என்ற வீதத்தில் 1986-ம் ஆண்டில் இருந்த மக்கள்தொகை 530 லட்சம் என்ற கணக்கில் 1—2—1987-முதல் மாத்தோறும் 22,500 மெட்ரிக் டன்கள் லெலி சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. ஆனால் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புத் துறை இயக்குநரின் கணக்குப்படி, 1—3—1991-ல் இம்மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை 557 லட்சமாகும். எனவே, மாநிலத்தின் தேவைக்கும் விரியோகத்திற்கும் இடையே பற்றாக்குறை உள்ளது. ஆகவே, மைய அரசின் ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை. இந்த நிலையில் மாநிலத்தின் அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் சர்க்கரையை சீராக வழங்க என்பதற்காக, இவ்வரசு நபருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 500 கிராம் சர்க்கரை என்ற வீதத்தில் உச்ச அளவாக, ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கிலோ என்று நிர்ணயித்து, 1—10—1989 முதல் நடைமுறை படுத்தி வருகிறது.

அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் நபருக்கு 500 கிராம் என்ற அளவில் வழங்க, குறைந்தது 31,000 மெட்ரிக் டன்கள் சர்க்கரை தேவைப்படுகிறது. தற்போதைய ஒதுக்கீட்டில் பற்றாக்குறை ஒவ்வொரு மாதமும் சுமார் 8,500 மெட்ரிக் டன்களாகும். எனவே இவ்வரசு, மைய அரசை மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கும் லெவி சர்க்கரையை 22,500 மெட்ரிக் டன்களிலிருந்து 31,000 மெட்ரிக் டன்களுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று விடாமல் கேட்டு வருகிறது. எனினும், மைய அரசு வழக்கமான மாத ஒதுக்கீட்டில் 5 சதவீதம் மட்டுமே, 1991-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை தற்காலிகமாக உயர்த்தி அனுமதித்துள்ளது $(22,500 + 1,125 = 23,625$ மெட்ரிக் டன்கள்). 1991ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் பண்டிகைக்காக குடும்ப அட்டைதாரர்க்கு ஒரு கிலோ சர்க்கரை அதிகம் வழங்கப்பட்டது.

மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரையின் விற்பனை விலையை 24—7—1991-லிருந்து கிலோவிற்கு 5.25 ரூபாயாக இருந்ததை 6.10 ரூபாயாக உயர்த்தியது. மீண்டும் 21—1—1992-லிருந்து கிலோ ஒன்றுக்கு 6.10 ரூபாயாக இருந்ததை 6.90 ரூபாயாக உயர்த்தியது. இதற்கேற்ப பொது விநியோகத்திலும் சர்க்கரையின் விலை 21—1—1992-லிருந்து 6.90 ரூபாயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. வெளி அங்காடி சர்க்கரையின் விலை கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதோடு சர்க்கரை மாநிலம் முழுவதும் கலப்பமாக கிடைக்கிறது.

4. பாமோலின் :

பொது விநியோக முறையின் மூலம் பாமோலின் வழங்கப் பட ஆரம்பித்ததிலிருந்து இதன் மலிவு விலை காரணமாக மக்களிடையே இதன் தேவை பெருகியுள்ளது. பொது விநியோகத்தின் கீழ் பாமோலின் வழங்கப்படுவதால் வெளிச் சந்தையில் சமையல் எண்ணெயின் விலையை ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்த முடிகிறது. எனினும் பாமோலின் விநியோகம் மத்திய அரசின் ஒதுக்கீட்டை சார்ந்தே உள்ளது.

ஒரு குடும்ப அட்டைதாரருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ பாமோலின் வழங்கினால்கூட இம்மாநிலத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 13,000 டன் பாமோலின் தேவைப்படுகிறது. மாநிலத்

தில் உள்ள வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கு விநியோகிக்கத் தேவைப்படும் பாமோலின் அளவு கீழ்க்கண்டவாறு :

பகுதிகள்.

தேவை
(மெட்ரிக்
டன்கள்)
(2)

(1)

சென்னை நகரம் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ வீதம்	1,260
சென்னை நகரம் அதன் புறநகர்ப்பகுதி மற்றும் மாவட்ட தலைமையிடங்களில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ வீதம்	2,450
சென்னை நகரம் அதன் புறநகர்ப் பகுதி மாவட்ட தலைமை யிடங்கள் மற்றும் நகராட்சிகளில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ வீதம்	3,450
சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப் பகுதி, மற்றும் அனைத்து நகரப் பகுதிகளில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ வீதமும் ஊரகப் பகுதிகளில் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு ½ கிலோ வீதம்.	9,200
மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்ப அட்டை தாரர்களுக்கும் ஒரு கிலோ வீதம்	13,000

1990-91 எண்ணெய் ஆண்டில் (நவம்பர்—அக்டோபர்) இந்தியா முழுவதிலும் சமையல் எண்ணெயின் தேவைக்கும் விநியோகிக்கப்பட்ட எண்ணெயின் அளவிற்கும் இடையே இருந்த பற்றாக்குறை ஆறு லட்சம் டன்கள் என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்த தட்டுப்பாட்டினை சமையல் எண்ணெயை வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதின் மூலம் ஈடுகட்டலாம் எனில் நாட்டின் அந்நிய செலாவணி நெருக்கடி காரணமாக இயலவில்லை. 1989-90-ஆம் ஆண்டில் 6.1 லட்சம் டன் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு 1.1 லட்சம் டன் சமையல் எண்ணெய்தான் இறக்குமதி செய்ய முடிந்தது. பொது விநியோக முறையின் மூலம் பாமோலின் வழங்கப்படாதது பொது மக்களுக்கு ஒரு பெரும் குறையாக இருந்ததோடு வெளி அங்காடியில் சமையல் எண்ணெயின் விலை வெகுவாக உயர் ஆரம்பித்தது. இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு பொது விநியோகத்தில் பாமோலின் வழங்குவதற்காக மாநில அரசு நேரடியாக அதனை இறக்குமதி செய்ய தேவையான நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே மேற்கொண்டார். அவரது பெரு முயற்சியின் காரணமாக மத்திய அரசின் இறக்குமதி செய்யப்படும் எண்ணெயின் விலையை ரூபாய் நாணயத்தில் அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 18,000 மெட்ரிக் டன்கள் பாமோலினை இறக்குமதி செய்ய முடிந்தது. இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் அனுமதியும் பெறப்பட்டது.

[1992 ஏப்ரல் 8]

இந்த முயற்சிகளின் காரணமாக மாநில அரசால் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு, உதிரி எண்ணெய் கிலோ ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு விலை நிர்ணயித்திருந்தாலும் கூட, கிலோ ஒன்றுக்கு 22.50 ரூபாய்க்கு பாமோலின் வழங்க முடிந்தது. நீலகிரி மாவட்டம் மற்றும் கொடைக்கானல் வட்டங்களில் அப்பகுதிகளின் சீதோஷண நிலையை கருத்தில் கொண்டு பாமோலின் பைகளில் கிலோ ஒன்றுக்கு 24 ரூபாய் என்ற விலையில் விநியோகிக்கப்பட்டது.

5. மண்ணெண்ணெய் :

மண்ணெண்ணெய் பொது விநியோக முறையின் மூலமாக மட்டுமே மக்களுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு இன்றியமையாப் பொருளாகும். மாநிலங்களுக்கு மொத்தமாக மண்ணெண்ணெய் வழங்கும் மத்திய அரசு, கீழ்க்கண்டவாறு இம்மாநிலத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்தது.

1. குளிக்காலம்—நவம்பர் 1990-லிருந்து பிப்ரவரி 1991 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 75,929 கிலோ லிட்டர்.

2. கொடைக்காலம்—மார்ச் 1991-லிருந்து சூன் 1991 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 65,571 கிலோ லிட்டர்.

3. மழைக்காலம்—சூலை 1991-லிருந்து அக்டோபர் 1991 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 67,729 கிலோ லிட்டர்.

இம்மாநிலத்திற்கான சீரான ஒதுக்கீட்டளவை நிர்ணயிப்பதற்காக மத்திய அரசு, 1990-91ஆம் ஆண்டில் மண்ணெண்ணெய் சராசரியாக வழங்கும் முறையைப் பின்பற்றியுள்ளது. இந்த சீரான ஒதுக்கீட்டை 1992 ஏப்ரலிலிருந்து பின்பற்றலாமெனக் கேட்டிருந்தபோதிலும், 1991 நவம்பரிலிருந்து இந்த ஏற்பாடு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. 1991ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் முதல் 1992ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் வரை மத்திய அரசு மாதம் ஒன்றுக்கு 54,612 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை ஒதுக்கீடு செய்தது. எனினும் மத்திய அரசு 1992 சனவரி மற்றும் பிப்ரவரி மாதங்களுக்கு 625 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் கூடுதலாக ஒதுக்கி, மாதம் ஒன்றுக்கு 55,237 கிலோ லிட்டர் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது மொத்தம் 530 மொத்த மண்ணெண்ணெய் வணிகர்கள் உள்ளனர். ஒவ்வொரு மாதமும் மத்திய அரசு, இந்தியன் ஆயில் கார்பொரேஷன், இந்துஸ்தான் பெட்ரோலியம், இந்தோ பர்மா பெட்ரோலியம் மற்றும் பாரத் பெட்ரோலியம் ஆகிய நான்கு எண்ணெய் கம்பெனிகளின் மூலமாக மண்ணெண்ணெயை மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இந்த மண்ணெண்ணெயை சென்னை உணவு பொருள்

வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை ஆணையர் சென்னை நகரத்திற்கும், மாவட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்கிறார். மாவட்டங்களில், மாவட்ட வழங்கல் அதிகாரி வட்ட வழங்கல் அதிகாரிகளுக்கு மண்ணெண்ணெயை ஒதுக்கீடு செய்கிறார். வட்ட வழங்கல் அதிகாரிகள் மொத்த வணிகர்கள் வழியாக நியாயவிலைக் கடைகள் மற்றும் சில்லறை பதிவு சான்றிதம் பெற்றவர்கள், கைவண்டிக்காரர்கள், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் மீனவர்கள் போன்ற ஏனையோருக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறார். சென்னை மற்றும் அதன் புறநகர் பகுதிகள் மற்றும் மாவட்ட தலைநகரங்கள் ஆகியவற்றில் மாதம் ஒன்றுக்கு குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு 10 லிட்டர் வீதமும், மற்ற நகராட்சி பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 6 லிட்டர் வீதமும், பேரூராட்சிகள் மற்றும் நகரிய பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் வீதமும், கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 3 லிட்டர் வீதமும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகிக்கப்படுகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில், மாவட்ட தலைமையகம் மற்றும் நகராட்சி பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 15 லிட்டர் வீதமும், நகரியம், பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 10 லிட்டர் வீதமும் கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் வீதமும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

மத்திய அரசு மண்ணெண்ணெயின் விலையை குறைத்ததால் 1-8-1991 முதல் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 2.95 ரூபாயாக இருந்த மண்ணெண்ணெயின் விலை சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 2.70 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசு மண்ணெண்ணெயின் விலையை மீண்டும் உயர்த்தியதால், 3-1-1992 முதல் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 2.70 ரூபாயாக இருந்த மண்ணெண்ணெயின் விலை சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப்பகுதிகளில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 2.80 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 2,840 கைவண்டிக்காரர்கள் உள்ளனர். சென்னை மாநகரில் நாள் ஒன்றுக்கு 100 லிட்டர் வீதம் மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கு பொது விநியோக முறை விலையில் விநியோகிப்பதற்காக மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. மாவட்டங்களில் இவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 50 லிட்டர் வீதம் மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கு பொது விநியோக முறை விலையில் விநியோகிப்பதற்காக மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. இந்த கைவண்டிக்காரர்கள் குடும்ப அட்டைதாரர்களின் அதிகப்படியான தேவைகளை நிறைவு செய்கிறார்கள்.

நியாய விலைக் கடைகளை தவிர சுமார் 2,900 தனியார் சில்லறை வணிகர்கள் மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சில்லறை விற்பனையாளர் பதிவு சான்றிதழ்

[1992 ஏப்ரல் 8]

பெற்று இவர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு சில்லறை வணிகர்களுக்கும் 500-க்கு மேற்படாமல் குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிற் சாலைகளுக்கும், மீனவர்கள் போன்ற பிறருக்கும் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. சிறு வணிகர்கள் மற்றும் தேநீர் கடைகள் வைத்திருப்பவர்கள் தங்களது மண்ணெண்ணெய் தேவைக்கு கைவண்டிக்காரர்களையே நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சிறு வணிகர்களின் சிரமத்தைப் போக்கும் வகையில் இந்த அரசு இவர்களுக்கு மாதத்திற்கு 30 லிட்டருக்கு மேற்படாமல் தொழிற்சாலைக்கு வழங்கப்படும் விலையில் மண்ணெண்ணெய் வழங்கலாம் என ஆணையிட்டுள்ளது. இது சேராத முறையில் தற்போது சென்னை மற்றும் மதுரை நகரங்களில் அமுல் படுத்தப்படும்.

இம்மாதிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் மண்ணெண்ணெய் முழுவதுமாக எடுக்கப்பட்டு விநியோகம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதில் இவ்வரசு உறுதிக்கொண்டுள்ளது. இதனை கருத்தில் கொண்டு கணிப்பொறி மேலாண்மை தகவல் முறை அரசால் உருவாக்கப்பட்டு இவ்வாண்டு சனவரி மாதம் முதல் நடைமுறையிலுள்ளது.

6. நியாயவிலைக் கடைகள் :

மக்கள் சுலபமாக சென்று வாங்கக்கூடிய வகையில் நியாய விலைக் கடைகளை அமைத்தல் என்பது பொதுவிநியோக முறையின் நான்கு முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும். குறிப்பிட்ட வகை இன்றியமையா பொருட்கள் சுலபமாய் கிடைத்தல், அவை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க நல்ல தரத்தில் கிடைத்தல், மக்கள் வாங்கத்தக்க வகையில் நியாயமான விலையில் கிடைத்தல் ஆகியவை பொது விநியோகத்தின் மற்ற மூன்று குறிக்கோள்களாகும். நியாய விலைக் கடைகள்; குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தங்களுக்கு தேவையான அனைத்து பொருட்களையும் ஒரே சமயத்திலும் தேவையான அளவிலும் பெறும் வகையில் இயங்க வேண்டியது அவசியம். தற்போது மாநிலத்தில் மொத்தம் 21,986 நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் 20,916 கடைகளை கூட்டுறவு சங்கங்களும் மீதமுள்ள 1,070 கடைகளை தமிழ்நாடு நுகர்ப்பொருள் வாணிபக் கழகமும் நடத்தி வருகின்றன. கிராமப்புறங்களில் 17,394 நியாய விலைக் கடைகளும் நகர்ப்புறங்களில் 4,592 கடைகளும் இயங்கி வருகின்றன.

மாநிலத்தில் உள்ள நியாயவிலைக் கடைகள், அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை யோடு கீழே உள்ள பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை கடைகளின் எண்ணிக்கை திறன் எண்ணிக்கை. திறன் சதவிகிதம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

1. 100-க்கு குறைவு ..	776	..	3
2. 101—200 ..	2,270	3,046	13
3. 201—300 ..	2,473	5,519	25
4. 301—400 ..	2,426	7,945	36
5. 401—500 ..	1,941	9,886	45
6. 501—600 ..	1,784	11,670	53
7. 601—700 ..	1,863	13,533	61
8. 701—800 ..	1,805	15,338	69
9. 801—900 ..	1,751	17,089	77
10. 901—1000 ..	1,551	18,640	85
11. 1000-க்கு மேல் ..	3,346	21,986	100

மொத்தம் ..

21,986

800 குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ள நியாயவிலைக் கடைகள்தான் நட்டம் இன்றி இயங்க முடியும். மேலே உள்ள பட்டியலின்படி மாநிலத்தில் 15,338 கடைகளில் (69 விழுக்காடு) 800 அட்டைகளுக்கும் குறைவாகவே இணைக்கப்பட்டுள்ளதை காணலாம்.

இந்த நியாயவிலைக் கடைகளைத் தவிர தேவைப்படும் இடங்களில் நியாயவிலைக் கடை நடத்த, கட்டிடங்கள் வாடகையின்றி வழங்கப்படும் பட்சத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரின் இசைவினைபெற்று, பகுதிநேர நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

6.1. நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகள் :

நெடுந்தூரம் உள்ள, மற்றும் எளிதில் சென்றடைய முடியாத பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள், இன்றியமையாப் பொருட்களை பொது, விநியோக முறை மூலம் பெற உதவும் வகையில் அரசு, வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் 2 நியாய விலைக் கடைகளையும், திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டத்தில் 1 கடையையும், திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் 1 கடையையும் ஆக மொத்தம் 4 நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகளை தற்போது நடத்தி வருகிறது. சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசு 7 வாகனங்கள் வாங்க மாநில அரசுக்கு மானியமும், கடனும் வழங்கியுள்ளது. இந்த 7 வாகனங்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 3, பெரியார் மாவட்டத்தில் 2, திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டத்தில் 1 மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 1 என்ற விகிதத்தில் நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகளாகப் பயன்படுவதற்காக வழங்கப் பட்டுள்ளன.

7. குடும்ப அட்டைகள் :

தற்போது இம்மாநிலத்தில் சுமார் 125.29 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் பூழ்க்கத்தில் உள்ளன. மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்பங்களும் பொது விநியோகத்தின் மூலம் பயனடைகின்றன.

மாநிலத்தில் உள்ள போலி குடும்ப அட்டைகளை களையும் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கைகளின் விளைவாக 1991-ம் ஆண்டு சுமார் 4.93 இலட்சம் போலி குடும்ப அட்டைகள் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் களையப் பட்டன.

1982-ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்புக்குப் பின் மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் 1988-ம் ஆண்டு இந்த அட்டைகள் புதுப்பிக்கப்பட்டபோது, புதிதாகக் கணக்கெடுப்பு செய்யப் படாமல், முன்பிருந்த குடும்ப அட்டைகளில் இருந்த குடும்பத்தின் மாத வருமானமும், குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையும் புதிய அட்டைகளில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. இந்த குடும்ப அட்டைகள் 31-12-92 வரை பூழ்க்கத்தில் இருக்கும். இந்த குடும்ப அட்டைகளில் உள்ள விரங்களை நாளாது வரையிலானதாக்கும் பொருட்டு குடும்ப அட்டைதாரர்களின் சரியான மாத வருமானத்தை அவர்களிடமிருந்தே பெறலாம் என்று அரசு கருதி ஒரு வினாப்படிவம் தயாரிக்கப்பட்டு அவை அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களும் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட இந்த வினாப்படிவத்தை அவர்களது குடும்ப அட்டை பதியம் பட்டுள்ள நியாயவிலைக் கடைகளில் திருப்பித் தர வேண்டும்

என கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை ஆணையாளர் இந்த படிவங்களில் உள்ள அனைத்து விவரங்களையும் சேகரித்து அரசுக்கு ஒரு விரிவான அறிக்கையை அனுப்பியுள்ளார். அந்த அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

8. மாநிலத்தில் பொது விநியோக திட்டத்தை சீரமைக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் :

8.1. விழிப்புப் பணிக் குழுக்கள் :

மக்களுக்கு பொது விநியோகம் மூலம் வழங்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்கள் நல்ல தரத்துடனும், சரியான எடையுடனும் வழங்கப்படுகின்றனவா என்பதை கண்காணிக்கும் பொருட்டு அரசு ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடைக்கும் ஒரு விழிப்புப் பணிக்குழுவினை அமைத்துள்ளது. இக்குழுவின் மொத்த உறுப்பினர்களில் குறைந்த பட்சம் இரண்டு பெண் உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுவர். இவை தவிர, வட்ட அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் கூட பொது விநியோக முறை சீராக நடைபெறும் பொருட்டு விழிப்புப் பணிக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் தனியாக ஒரு விழிப்புப் பணிக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வட்ட அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் அமைக்கப்பட்ட குழு ஆண்டுக்கு ஒரு முறையும் நியாயவிலைக் கடைக்கு அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள் இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறையும் மாற்றியமைக்கப்படும். இந்த குழுக்களில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எவராவது தங்கள் அதிகாரத்தினை தவறாகப் பயன்படுத்தினாலோ அல்லது அவர்கள் தங்கள் பணியில் முழுமையான அக்கறை காட்டாதிருந்தாலோ மூன்று மாத காலத்துக்கு அவர்கள் செயல் முறையை கண்காணித்தபின் அந்த உறுப்பினர்களை மாற்றவோ அல்லது அவருக்கு பதிலாக, இப்பணியில் அக்கறை கொண்ட ஒருவரை நியமிக்கவோ மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரமுண்டு.

பொதுவிநியோகத்திற்கான விழிப்புப்பணிக்குழுக்கள் தவிர நியாயவிலைக்கடைப் பணியாளர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டுகளை ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு ஒவ்வொரு மாவட்ட அளவில் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தலைமையில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

8.2. மக்கள் குறைகளைத் தீர்த்தல் :

நியாயவிலைக் கடைகளின் நடைமுறைகள் குறித்து மக்கள் தாங்கள் வெளியிட விரும்பும் குற்றச்சாட்டுகளை தெரிவிக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடையிலும் ஒவ்வொரு புகார் பெட்டியும், புகார்ப் புத்தகமும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றின் மூலம் குடும்ப அட்டைதாரர்கள் நியாயவிலைக் கடையின் செயல்பாடு குறித்த தங்கள் குற்றச்சாட்டுகளை தெரிவிப்பதுடன் கடை சிறந்த முறையில் இயங்குவதற்கான தங்கள் ஆலோசனைகளையும் தெரிவிக்கலாம். கண்காணிப்பு அதிகாரிகளால் இந்த குற்றச்சாட்டுகளும், ஆலோசனைகளும் பரிசீலிக்கப்பட்டு குடும்ப அட்டைதாரர்களின் குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றன.

எடைகுறைவு, இருப்புக்குறைவு மற்றும் கடைகளில் தேவையான அளவு பொருட்களின் இருப்பின்மை ஆகியவை பொதுவாக நியாயவிலைக் கடைகளின் மீது கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுகளாகும். பொருட்கள் முழுமையாக வழங்கப்பட்டு, அவை முழுமையாக எடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதை உறுதி செய்வதற்காக மாவட்ட அளவில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் ஒதுக்கீட்டுக்குழு ஒன்று மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தலைமையில் இயங்கி வருகிறது. இந்தக்குழு, கடைகளில் தேவையான பொருட்கள் இருப்பு இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்கிறது. மாத தொடக்கத்தில் கடைகளில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் தேவையான அளவு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நியாயவிலைக் கடையின் சென்ற மாத ஒதுக்கீட்டின் 80 விழுக்காட்டினை முன்னதாகவே எடுக்க கடைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நியாயவிலைக் கடைகளின் மீது வேறு குறைகள் ஏதாவது இருப்பின் அவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வாரந்தோறும் கூட்டும் கூட்டத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றன.

8.3 எடை குறைவு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளல்:

எடை குறைவினைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு கூட்டுறவு சங்க பிரதிநிதிகள் முன்னிலையில் தரப்படுத்தப்பட்டு, அரிசி 100 சதவீதம் எடை போட்டு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கிடங்கு பணியாளர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பெறப்பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களை குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு எடைகுறையாமல் வழங்கப்படவேண்டியது கடைகளின் பொறுப்பாகும். குடும்ப அட்டைதாரர்கள் பொருட்களின் எடையை சரிபார்த்துக் கொள்ள ஏதுவாக, சென்னை நகரத்தில் உள்ள சில நியாயவிலைக் கடைகளில் எடை பார்க்கும் இயந்திரங்கள் வைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

8.4 மேற்பார்வை—வலிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது :

நியாயவிலைக்கடைப் பணியாளர்கள் அதிகமான அதிகாரிகள் அடிக்கடி கடைகளை சோதனை செய்வது தங்களுக்கு தொல்லை கொடுப்பதாக முறையிடுவதால், மேற்பார்வையிடும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ள அதே நேரத்தில் மேற்பார்வையின் தரத்தினை மேம்படுத்தவும்

நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. உணவு பொருள் வழங்கல் குற்றப்படுவனாயவுத்துறையினர் நியாயவிலைக்கடைகளை சோதனையிட வேண்டாம் என ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நியாயவிலைக்கடைகளை மேற்பார்வையிடும் கூட்டுறவுத்துறை பொது ஸ்டோக் அதிகாரிகள் உடைகளை சோதனையிடுவதுடன் நியாய விலைக்கடை பணியாளர்களுக்கு உதவும் வகையிலும், அவர்களை வழி நடத்தி செல்லும் வகையிலும் கடைகளை பராமரித்து வருமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். இந்த திட்டம் சென்னை நகரத்தில் தற்போது அமுல்படுத்தப்படுகிறது. பிற நகரங்களுக்கும் இது ஸ்ரைஸ்ல விரிவுபடுத்தப்படும்.

8.5. கடை பணியாளர்களின் சம்பளம்—உயர்த்தப்பட்டது :

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் நியாயவிலைக்கடை பணியாளர்களை உலக்குவிக்கும் வகையில் அரசு 1—3—1992 முதல் அவர்களது சம்பளத்தை மாதம் 350 ரூபாயிலிருந்து 500 ரூபாயாக உயர்த்தியுள்ளது.

8.6. மாவட்டங்களில் நடத்தப்பட்ட மறு ஆய்வு கூட்டங்கள் :

பொது விநியோக திட்டத்தை சீரமைக்கும் வகையில் மாவட்டங்களில் உள்ள உணவு வழங்கலு துறை, வருவாய்த்துறை, கூட்டுறவுத்துறை மற்றும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வரணிபக்கழக அதிகாரிகளுடன் ஆய்வுக்கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. மாவட்டங்களிலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்த கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு பொது விநியோக முறையினை சீரமைப்பதற்கான தங்களது ஆலோசனைகளை வழங்கினர்.

8.7. நியாயவிலைக்கடை விழிப்புப்பணிக்குழு உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி :

தென்னாற்காடு மாவட்டம் முண்டியம்பாக்கத்தில் உள்ளகரும்பு உற்பத்தியாளர் சமூக நலக்கூட்டத்தில் நியாய விலைக்கடை விழிப்புப்பணிக்குழு உறுப்பினர்களுக்கு, 20—2—1992 அன்று ஒரு பயிற்சி வகுப்பு நடத்தப்பட்டது. நியாய விலைக்கடைகளின் நடைமுறை, அக்கடைகளை எவ்விதம் முனைப்புடன் நடத்துவது, விழிப்புப் பணிக்குழு உறுப்பினர்களின் கடமைகள் மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவை குறித்து பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. உணவு அமைச்சர் துவக்கி வைத்த இந்தக் கூட்டத்தில் சில நுகர்வோர் பாதுகாப்பு அமைப்புகளும் பங்கேற்றன.

9. கண்டறியப்பட்ட பகுதிகளில் பொதுவிநியோக முறையை வலிவுபடுத்துதல் :

மத்திய அரசின் கட்டளைகளுக்கிணங்க வலிவூட்டப்பட்ட பொதுவிநியோக திட்டம் ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத்திட்டப்பகுதி, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி மூன்று

[1992 ஏப்ரல் 8]

றும் மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டப்பகுதி போன்ற பகுதிகளில் 1—1—1992 முதல் இம்மாநிலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதிகளில் உள்ள வட்டாரங்களின் தகவல்களை இணைப்பில் பட்டியல் 5-ல் காணலாம். இப்பகுதிகளில் குடும்ப அட்டை பெறாதவர்கள் அனைவருக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படுகின்றன. தேவையான இடங்களில் கூடுதல் நியாய விலைக்கடைகள் திறக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்குத் தேவையான அனைத்து உள்ளமைப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

III. தமிழ்நாட்டின் விலைவாசி நிலவரம்.

வெளி அங்காடியில் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலையை மாநில அரசு தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது. இதனால் இயல்பு மீறிய விலை ஏற்ற இறக்கம் ஏற்படும்போது சரியான நடவடிக்கை எடுக்க முடிகிறது. அனைத்து இன்றியமையாப் பொருட்களின் வெளி அங்காடி விலைகள் குறித்த வாராந்தர அறிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களிடமிருந்து பெற்று கணிப்பொறி தகவல் அமைப்பில் பாதுகாத்துவைத்து, இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலையில் இயல்பு மீறி ஏற்படுகிற ஏற்ற இறக்கம் கண்காணித்து வரப்படுகிறது.

பணவீக்கம், பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலை உயர்வு அதனால் ஏற்பட்ட போக்குவரத்து செலவினங்களின் அதிகரிப்பு போன்ற பொருளாதார மாற்றங்களினால் தமிழ்நாட்டிலும் வெளி அங்காடியில் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைவாசி உயர்ந்தே காணப்பட்டது. இந்திய அரசின் 1992 ஆம் ஆண்டுக் கான பொருளியல் ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட கருத்துக்களை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டுதல் பொருத்தமாக இருக்கும் :

“1990-91 ஆம் ஆண்டு வேகமாக உயர்ந்த விலைகள், 1991-92ஆம் ஆண்டிலும் உயர்ந்து வந்தன. மொத்த விலைக்குறியீடு 11.7 சதவிகித உயர்வை 1991ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் 1992ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் தேதி வரை காட்டியது. தொழிற்சாலை ஊழியர்களின் நுகர்வோர் விலை குறியீடு 1991ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை 11.9 சதவிகிதத்திற்கு உயர்ந்தது. ஆண்டுக்கான பணவீக்கம் மொத்த விலை குறியீட்டை பொறுத்த வரையில் 1-2-1992-ல் 12.1 சதவிகிதம் இருந்தது. தொழிற்சாலை ஊழியர்களின் குறியீட்டை பொறுத்த வரையில் இந்த பணவீக்கம் 1991ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13.1 சதவிகிதமாக இருந்தது.

1992 ஏப்ரல் 8]

1990-91 ஆம் ஆண்டு இருந்தவாறே இந்த பணவீக்கம் இந்த ஆண்டும் உணவு தானியங்கள், காய்கறிகள், சர்க்கரை மற்றும் சமையல் எண்ணெயில் வலிவடைந்துள்ளது கவலை அளிப்பதாக உள்ளது. சுலபமாக இடைக்கக் கூடிய பண்டங்களின் விலைகள் கூட உயர்ந்துள்ளன.....

சென்ற ஆண்டுகளில் நிதிப்பற்றாக்குறையால் ஏற்பட்ட அதிக தேவைகள்தான் இந்த பணவீக்கத்திற்கு காரணமாகும். இன்னும் பணப்புழக்கம் அதிகமானது. இது தவிர நாட்டில் உற்பத்தி குறைவாலும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய அந்நிய செலாவணி பற்றாக்குறை இடம் தராததாலும், பருப்புகள், சமையல் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் இருப்புக்கும் தேவைக்கும் இடையே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. தானியங்களின் கொள் முதல் விலையில் ஏற்பட்ட உயர்வாலும் அதனால் விற்பனை விலையில் ஏற்பட்ட உயர்வாலும், வெளி அங்காடியில் இவற்றின் விலை அதிகமானது”.

தமிழ்நாடும் இந்த பணவீக்கத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

சாதாரணரக சி.ஆர். 1009 புழுங்கல் அரிசியின் சில்லறை விலை 1991-ம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 4.64 ரூபாயாக இருந்தது, 1992-ம் சனவரி மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 6.11 ரூபாயாக உயர்ந்தது. சாதாரணரக சி. ஆர். 1009 பச்சரிசியின் சில்லறை விலை 1991-சனவரியில் கிலோ ஒன்றுக்கு 4.80 ரூபாயாக இருந்தது, 1992-ம் ஆண்டு சனவரியில் கிலோ ஒன்றுக்கு 6.14 ரூபாயாக உயர்ந்தது. வர்த்தகர் லெவியினை நிறுத்தி வைத்தபின் இவற்றின் விலைகள் குறைந்துள்ளன.

இம்மாநிலத்தில் பயிறு வகைகளின் உற்பத்தி, இதன் தேவைகளை நிறைவு செய்ய போதுமானதாக இல்லை. எனவே, பயிறு வகைகளின் விலை ஏற்ற இறக்கம் பெருமளவில் பயிறு வகைகளை உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களான ஆந்திரப்பிரதேசம், குஜராத், மத்தியபிரதேசம், ராஜஸ்தான், உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து இடைக்கும் பயிறு வகைகளின் அளவைப் பொறுத்தே உள்ளது. மேற்சொன்ன மாநிலங்களிலிருந்து போதிய அளவு பயிறு வகைகள் வரப்பெறாததால் கடலைப் பருப்பு தவிர, அனைத்துவகை பயிறு வகை விலைகளும் சற்று உயர்ந்தது. இம்மாநிலத்தில் அதிக அளவு பயன்படுத்தப்படுகிற துவரம்பருப்பு விலை 1991-சனவரியில் கிலோ ஒன்றுக்கு 15.70 ரூபாயாக இருந்தது 1992-ம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 18.30 ரூபாயாக உயர்ந்தது.

[1992 ஏப்ரல் 8]

அனைத்து வகை சமையல் எண்ணெய்களின் விலைகளும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அதிகரித்தன. தமிழ்நாடு உள்பட இந்தியாவின் அனைத்து பகுதிகளிலும் போதுமான பயிர் விளைச்சல் இன்மை இந்த விலை உயர்வுக்கு ஒரு காரணமாகும்.

பெருமளவில் நிலக்கடலை உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களான ஆந்திரப்பிரதேசம், குஜராத், மத்தியப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து போதிய அளவு நிலக்கடலை கிடைக்காததால் 1991-ம் ஆண்டின் முதற்பாதியில் கடலை எண்ணெய் விலை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உயர்ந்திருந்தது. இந்த நேரத்தில் கடலை எண்ணெயின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 41.00 ரூபாயாக இருந்தது.

இதைப்போன்றே நல்லெண்ணெயும், தேங்காய் எண்ணெயும் விலை உயர்ந்தே காணப்பட்டது.

1991-ம் ஆண்டு சனவரியில் கிலோ ஒன்றுக்கு 14.45 ரூபாயாக இருந்த மிளகாய் வற்றலின் விலை படிப்படியாக உயர்ந்து 1991ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கிலோ ஒன்றுக்கு 48.80 ரூபாயாக இருந்தது. 1992-ம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 42.35 ரூபாயாக குறைந்தது. பெருமளவில் மிளகாய் உற்பத்தியாகும் ஆந்திரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலத்திலிருந்து போதுமான அளவு மிளகாய் வற்றல் வராததும், மிளகாய் வற்றல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதும் இந்த விலை உயர்வுக்கு காரணமாகும்.

உயர்ந்துவரும் பொருட்களின் விலைகளை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர அரசு விலைகளுக்கான குழு ஒன்றினை அமைத்தது. இந்தக்குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி, இந்த அரசு அரிசியையும் மிளகாயையும் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டாம் என மத்திய அரசை கேட்டுக்கொண்டது. வெளி அங்காடியில் பொருட்களின் விலையினை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை சங்கங்கள் பருப்பு, மிளகாய், தனியா, கடகு, மிளகு, வெல்லம், தேயிலை போன்ற 27 பொருட்களை விவசாயிகள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நேரடியாக வாங்கி வெளி அங்காடி விலையைவிட குறைந்த விலையில் விற்றுவருகின்றன.

வெளி அங்காடியில் அரிசி விலை உயர்வதை கட்டுப்படுத்துவதற்காக இந்திய உணவு கழகம், சென்னை, மதுரை மற்றும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் விநியோகிப்பதற்காக அரிசி வழங்கியது. இந்த அரிசி, கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் 16-12-1991-லிருந்து 27-12-1991-வரை, கிலோ ஒன்றுக்கு 4.20 ரூபாய் என்ற விலையில் விற்கப்பட்டது. சென்னையில் 616 டன்களும், மதுரையில் 300 டன்களும், கோயம்புத்தூரில் 140 டன்களும் விற்கப்பட்டன. 29-12-1991-முதல் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் அரிசி விலையை உயர்த்திய பின்னர் இவ்வாறு அரிசி வழங்குவதை மத்திய அரசு நிறுத்திவிட்டது.

1992 ஏப்ரல் 8]

இவை தவிர கட்டாயமாகவோ அல்லது தாமாகவோ உணவு பொருட்களின் விலையினை வியாபாரிகள் குறைக்க செய்வதற்காக, அரிசி, மிளகாய் வற்றல், சமையல் எண்ணெய், பயிற்சுவகைகள், காய்கறிகள் வியாபாரிகளுடன் தொடர்ந்து கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

வர்த்தக லெவியினை 29-1-1992 முதல் நிறுத்திவைத்ததும், விலை உயர்வினை தடுப்பதற்காக மேற்கொண்ட ஒரு முயற்சியே ஆகும். இதனால் லெவி அங்காடியில் அரிசி விலை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் குறைந்தது.

இந்த பலமுனை நடவடிக்கைகள் காரணமாக உணவு பொருட்களின் விலைகள் கடந்த சில மாதங்களாக வெகுவாக குறைந்துள்ளன. 1991ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் கிலோ ஒன்றுக்கு 41.00 ரூபாயாக இருந்தகடலை எண்ணெயின் விலை, தற்போது கிலோ ஒன்றுக்கு 35.60 ரூபாயாக குறைந்துள்ளது. வெளிச் சந்தையில் சாதாரண ரக மற்றும் சன்ன ரக புழுங்கலரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 1.50 ரூபாய் அளவிற்கு குறைந்துள்ளது.

1991 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கிலோ ஒன்றுக்கு 48.80 ரூபாயாக இருந்த மிளகாய் வற்றலின் விலை 1992ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 42.35 ரூபாயாக குறைந்தது.

IV. 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தை செயற்படுத்துதல்.

மைய. அரசின் 1955ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் இன்றியமையாப் பொருட்கள் தொடர்ந்து சீராக கிடைக்கப் பெறுவதை உறுதி செய்வதற்கு மாநில அரசு பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள சில முக்கியமான கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள் உணவுத்துறைக்குத் தொடர்புடையவையாகும்.

(1) தமிழ்நாடு 1984ஆம் ஆண்டு இன்றியமையா வாணிபப் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) ஆணை;

(2) தமிழ்நாடு 1973ஆம் ஆண்டு மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) ஆணை;

(3) தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு அட்டவணைப் பொருட்கள் (குடும்ப அட்டை மூலம் பங்கிட்டு ஒழுங்குபடுத்துதல்) ஆணை; மற்றும்

(4) தமிழ்நாடு 1984ஆம் ஆண்டு நெல் மற்றும் அரிசி (லெவி மூலம் கொள்முதல்) ஆணை.

மேற்காணும் ஆணைகள் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் பணியாளர்களால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இப்பணியினை செயல்படுத்த குடிமைப்

[1992 ஏப்ரல் 8]

பொருள் வழங்கல் குற்றப்புலனாய்வுத்துறை பிரிவினர் உதவுகின்றனர். இந்த குற்றப்புலனாய்வுப் பிரிவினர் காவல் துறை தலைவரின் கட்டுப்பாட்டிலும் மற்றும் உணவுப்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர், வனத்துறைக்கான குற்றப்புலனாய்வுக் காவல் துறைத் தலைவர் ஆகியோரின் கண்காணிப்பிலும் இயங்கி வருகின்றனர். 1991ஆம் ஆண்டு குற்றப்புலனாய்வு காவல் துறை திருத்தியமைக்கப்பட்டது. வர்த்தகர் லெவி நிறுத்திய பின்னர் இப்பிரிவில் மீண்டும் மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

29—1—1992 முதல் வர்த்தகர் லெவியினை நிறுத்திய பின்னர் ஏகபோகக் கொள்முதல் பகுதிகளில் கூடுதல் காவலர்களை நியமிக்கவும், மாநில எல்லைப்புற சோதனைச் சாவடிகளை உறுதிதிப்படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. 3 ஆயுதம் தாங்கிய சிறப்புக் காவல் படையினர் ஏகபோகக் கொள்முதல் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். மாநிலங்களுக்கு இடையே கள்ளத்தனமாக நெல் மற்றும் அரிசி கடத்தப்படுவதை தடை செய்யும் பொருட்டு கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, மதுரை ஊரகம், கோயம்புத்தூர் மற்றும் நீலகிரி மாவட்ட காவல் துறை கண்காணிப்பாளர்கள் தேவையான அளவு ஆயுதம் தாங்கிய காவலர்களை அப்பகுதிகளுக்கு அனுப்புமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். இது தவிர, மாவட்டங்களிலுள்ள உணவு வழங்கல் குற்றப்புலனாய்வு காவல் துறையினர் ஒரு பிரிவினை வட்டங்களிலுள்ள எல்லைப்புறபகுதிகளுக்கு அனுப்புமாறு பணிக்கப்பட்டுள்ளனர். மீதமுள்ள பிரிவுகள் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு பகிர்ந்துளிக்கப்பட்டுள்ளனர். நிலைமையை உன்னிப்பாக கவனிக்கவும், தீவிர சோதனை செய்யவும், வழக்குகள் தொடரவும், கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை அமுல்படுத்தும் அமைப்பு விழிப்புடன் செயல்படுவதை உறுதி செய்யவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இப்பிரிவு தற்போது தகவல்கள் சேகரித்தல், கலப்படக் குற்றங்களை கண்டுபிடித்தல், உணவுப் பொருட்களை கடத்துதலை தடுத்தல், பொருட்கள் பதுக்கப்படுவதைத் தடுத்தல் மற்றும் கள்ளச்சந்தையினை தடுத்தல் ஆகிய பொறுப்புகளை ஏற்றுள்ளது. இது தவிர மாவட்ட எல்லைகளில் பொருட்கள் கடத்தப்படுவதைத் தடுத்தல், பொது விநியோகத்திற்கான பொருட்கள் நியாயவிலைக் கடைகளிலிருந்து வெளிச்சந்தைகளுக்கு செல்வதைத் தடுத்தல், நீதிமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகளை கவனித்தல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் வெளியிடும் பறிமுதல் ஆணைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய பணிகளையும் இவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள்.

1991ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1992ஆம் ஆண்டு சனவரி மற்றும் பிப்ரவரி மாதங்களில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட திடீர் சோதனைகள், மற்றும் வழக்கு தொடரப்பட்டவர்கள் குறித்த விவரங்கள் பட்டியல்-4-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுமக்களிடமிருந்து, நெல் மற்றும் அரிசி கள்ளத்தனமாக கடத்தப்படுவது குறித்து தமது பெயர் தெரிவிக்க விரும்பாமல் பல தகவல்கள் மேல்நிலை அலுவலர்களுக்கு கிடைக்கப்பெற்றதை தொடர்ந்து, சென்னை ஜார்ஜ் டவுன் மண்டலத்தில் உள்ள உணவுப் பொருள் வழங்கல் உதவி ஆணையர் அலுவலகத்தில் ஒரு கட்டுப்பாட்டு அறை திறக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கட்டுப்பாட்டு அறையில் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் உணவுப் பொருள் வழங்கல் குற்றப்புவனாய்வுத்துறை அலுவலர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள்.

இந்தக் கட்டுப்பாட்டு அறை முழு நேரமும் பணியாற்றுகிறது. 13-12-1991 முதல் 29-2-1992 வரை 114 குற்றச்சாட்டுகள் பெறப்பட்டன. அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுத்ததில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் கீழ்க்கண்ட பொருட்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன :

நெல்	..	7.50	குவிண்டால்.
அரிசி	..	79.78	குவிண்டால்.
கோதுமை	..	76.00	குவிண்டால்.
மண்ணெண்ணெய்		662	லிட்டர்.

1991-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் 1992-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் வரை மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் 15 நபர்களை 1980-ஆம் ஆண்டு கள்ளச்சந்தை தடுப்பு மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்கள் வழங்கலை பராமரித்தல் சட்டத்தின் கீழ் காவலில் வைத்தனர்.

1. உணவுக் கலப்படத்தைத் தடுத்தல் :

1954-ஆம் ஆண்டு உணவுக் கலப்படத் தடைச்சட்டத்தை மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்பநலத்துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. இம்மாநிலத்தில், 7 உணவு பகுப்பாய்வு சோதனை கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1991-92 ஆம் ஆண்டு 17,828 சட்டப் பூர்வ மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 1,179 மாதிரிகளில் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதே காலத்தில் 1,015 இனங்களில் குற்ற வழக்குகள் தொடர்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 162 நபர்கள் குற்றவாளிகளென தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் கீழ் இந்த காலத்தில் ரூபாய் 1.96 இலட்சம் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டது. உணவுப்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் ஒரு பகுப்பாய்வு சோதனைக்கூடம் 1982-ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வருகிறது. இது, அனைத்து உணவுத் தானியங்கள், கோதுமை பொருட்கள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய்களை சோதனை செய்யக்கூடிய வகையில் அனைத்து வசதிகளையும் பெற்றுள்ளது.

[1992 ஏப்ரல் 8]

நுகர்வோருக்கு நல்ல தரமான உணவு தானியங்களை வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக கிடங்குகள், கொள்முதல் மற்றும் சேமிப்பு முனைகளில் சோதனைக்காக மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டு, பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுகிறது. உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் இயங்கி வரும் இந்த சோதனைக் கூடத்தில் சர்க்கரையையும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக 27,000 ரூபாய் மதிப்பீட்டில் சோதனைக் கருவிகள் வாங்குவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1991-ஆம் ஆண்டு 1,513 மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் 271 மாதிரிகள் தரம் குறைந்தவை என கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. எடைகள் மற்றும் அளவைகள்:

1976-ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் தரங்கள் நிர்ணய சட்டத்தையும், 1985-ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தையும் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத்துறை அமுல்படுத்தி வருகிறது. சட்டப்பூர்வ அளவைகள் கட்டுப்பாட்டாளர் தலைமையில் 21 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களும் இதர களப்பணியாளர்களும் உள்ளனர். 1991-ஆம் ஆண்டில், 1977-ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (பொட்டலப் பொருட்கள்) விதிகளின்கீழ் 6,638 குற்ற வழக்குகளும் 1985-ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் 1,015 குற்ற வழக்குகளும் அனுமதிக்கப்பட்டன. இதே காலத்தில் மேற்சொன்ன சட்டங்களின்கீழ், முறையே 6.69 இலட்சம் ரூபாய் மற்றும் 22.86 இலட்சம் ரூபாய் அபராதத் தொகை விதிக்கப் பட்டது. இத்தகைய சட்டங்கள் செயல்படுத்துதல் தொடர்பாக கூட்டுறவு, உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது.

V. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு.

1986-ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நுகர்வோர்களின் பாதுகாப்பிற்காக உருவாக்கப்பட்ட விரிவான முன்னேற்றமான சட்டங்களுள் ஒன்றாகும். நுகர்வோர்களது நலனை பாதுகாப்பதே இச்சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இச்சட்டம், நுகர்வோர்களது குறைகளை எளிய, விரைவான, செலவற்ற முறையில் களைவதற்கு வகைசெய்ய இயற்றப்பட்டதாகும். 1986-ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி, கீழ்க்கண்ட அமைப்புகளை மீம்மாநில அரசு உருவாக்கியுள்ளது:—

1. மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு ;
2. மாநில நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் ஆணையம் ;
3. மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்புகள்.

1992 ஏப்ரல் 8]

மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழுவில் அலுவல் சார்ந்த மற்றும் வணிகம், தொழில், நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள், சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள மகளிர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்ற வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்களும் அலுவல் சாரா உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இது ஒரு ஆலோசனைக் குழு வாகும். மாநில அமைவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் இக்குழுவின் தலைவராவார். 1988 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் இக்குழு ஏழு கூட்டங்களை நடத்தியுள்ளது. இக்குழுவின் கூட்டங்களின் போது உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துகள் மற்றும் பரிந்துரைகளின் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாநில நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்புகள் ஆகியவை ஓரளவு நீதித் துறை சார்ந்த அமைப்புகள் ஆகும். நுகர்வோர், நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனம், மைய மற்றும் மாநில அரசுகள் இந்த அமைப்புகளில் தங்களது புகார்களை தாக்கல் செய்யலாம். பொருட்களது மதிப்பு அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு, அல்லது நஷ்டஈடு கோரும் தொகை ஆகியவை ரூபாய் ஒரு இலட்சத்திற்குள் இருந்தால் அப்புகார்களை மாவட்ட அமைப்புகளில் தாக்கல் செய்யலாம். பொருட்களது மதிப்பு அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு அல்லது நஷ்டஈடு கோரும் தொகை ஆகியவை ரூபாய் ஒரு இலட்சத்திற்கு மேலும், ரூபாய் பத்து இலட்சத்திற்குள்ளும் இருந்தால், மாநில ஆணையத்தில் இப்புகார்களைத் தாக்கல் செய்யலாம். இப்புகார்களைப் பதிவு செய்ய எந்தக் கட்டணமும் இல்லை. நுகர்வோர் தங்களது குறைகளுக்காக வேண்டும் நிவர்த்தியை பொறுத்து, பொருட்களின் குறைபாடுகளை நீக்கவும், அவைகளை மாற்றம் செய்து புதிய பொருட்கள் வழங்கவும்; செலுத்திய தொகையைத் திரும்பப் பெறவும் அல்லது நஷ்டஈடு வழங்கவும் இந்த நுகர்வோர் நீதிமன்றங்கள் ஆணை பிறப்பிக்கும்.

மாநில நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் ஆணையம், ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளது. இம்மாநில ஆணையத்திற்கு ஒருபெண் உறுப்பினர் உள்பட இரண்டு உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இம்மாநில ஆணையம் முழுநேர அமைப்பாகச் செயல்படுகிறது. மதுரை, கோயம்புத்தூர், புதுக்கோட்டை, சேலம், தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பண்டங்களின் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு நீதிமன்றங்களின் தலைவர்கள், அந்தந்த மாவட்டத்தின் நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்புகளுக்கும் தலைவராவர். சென்னை தவிர, எஞ்சிய 15 மாவட்டங்களில் அந்தந்த மாவட்ட நீதிபதிகளே அந்தந்த மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்புகளுக்கும் தலைவராவர். ஒரு பெண் உறுப்பினர் உட்பட, இரண்டு உறுப்பினர்கள் இம்மாவட்ட அமைப்புகளுக்கு நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இம்மாவட்ட அமைப்புகள் யாவும் பகுதிநேர அடிப்படையில், செயலாற்றுகின்றன. சென்னை மாவட்டத்தை பொறுத்தவரை, தொடர்ச்

சியாக் ஆறு மாதங்களுக்கு இந்த அமைப்பில் பதிவு செய்யப் பட்ட புகார்கள் 150 என்ற எண்ணிக்கையை தாண்டியதால் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணையின்படி 'முழு நேர' அடிப்படையில் நுகர்வோர்களது புகார்களை மட்டும் பரிசீலனை செய்யும் பொருட்டு ஒரு மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்பு அமைக்கப்பட்டது. தற்போது இம்மாநிலத்தின் 22 மாவட்டங்களிலும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

17—10—1990 அன்று நடந்த மத்திய நுகர்வோர் பாதுகாப்புக்குழு கூட்டத்தின் பரிந்துரைக்கிணங்க 1986 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்சட்டம் மற்றும் 1969 ஆம் ஆண்டின் ஏகபோக மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வர்த்தக நடைமுறைச் சட்டம் ஆகியவற்றை மாற்றியமைப்பதற்காக மத்திய அரசு தனது ஆணை 9/4/1990 சி.பி.யு. நாள் 2—1—1991-ல் ஒரு பணிக்குழுவினை அமைத்தது. இந்த பணிக்குழுவில் தமிழக உணவுத்துறை அமைச்சரும் ஒரு உறுப்பினர் ஆவார். இந்தப் பணிக்குழு நாளுக்கு கூட்டங்களை நடத்தி, தனது பரிந்துரையை மாண்புமிகு பாரதப்பிரதமருக்கு 22—1—1992 அன்று அளித்துள்ளது.

1. நுகர்வோர் கல்வி :

பெரும்பாலான நுகர்வோர்கள் தங்களது உரிமைகளை அறியாதவர்களாக உள்ளனர். மாநில அரசு அவர்களை பயிற்றுவிக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் 13,000 முதியோர் கல்வி மையங்களில் பயன்படுவதில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் ஒரு துணை நூலாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 5 மற்றும் 9 ஆம் வகுப்பு பாடத்திட்டத்தில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. உணவுக் கலப்படம் மற்றும் அவற்றைக் கண்டு பிடித்தல் குறித்த ஒரு பாடத்தை வேதியல் போதிக்கும் கல்லூரிகளில் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. நுகர்வோர் பாதுகாப்பை எம்.பி.ல் மற்றும் பி.எச்.டி., போன்ற துறைகளில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கு ஒரு தலைப்பாக வைக்கும்படி. இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்பெறும் சிறப்பு அங்காடிகள் மற்றும் பல்பொருள் அங்காடிகள், மாவட்ட மற்றும் வட்ட அளவிலான உணவுப் பொருள் வழங்குதுறை அலுவலகங்கள், கல்வித் துறையின் கீழ் இயங்கும் நடமாடும் அறிவியல் வண்டிகள் அகிய வற்றிற்கு கலப்படத்தை கண்டு பிடிக்க சிறிய கலப்பட ஆய்வுப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நுகர்வோர் நலன்குறித்து மைய அரசின் திரைப்படத்துறை வெளியிட்டுள்ள "தி குருசேட்" என்ற திரைப்படம் வாங்கப்பட்டு, இம்மாநிலத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் உள்ள திரையரங்குகளில் திரையிட அனுப்பப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் நலன்குறித்த வீடியோ கேச்டுகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

2. நுகர்வோர் பாதுகாப்பில் எடுக்கப்பட்டுள்ள மற்ற நடவடிக்கைகள் :

மைய அரசின் நிதிஉதவியோடு, இந்த அரசு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் 15 ஆம் தேதி நடைபெறும் உலக நுகர்வோர் நாளில், மாநில அளவிலான ஒரு நுகர்வோர் கருத்தரங்கினை நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆண்டு நுகர்வோர் நாள் தர்மபுரி மாவட்டம், லக்கியம்பட்டியில், மார்ச்சு 22 ஆம் தேதியன்று நடத்தப்பட்டது. இம்மாநிலத்தில் 115 நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள் உள்ளன. இதில் சில நிறுவனங்கள் சீரிய முறையில் செயலாற்றுகின்றன. நுகர்வோர் பாதுகாப்பில் அரசின் முயற்சிகளுக்கு இந்த நிறுவனங்கள் உதவிக்கரம் நீட்டுகின்றன. இதில் தகுதிவாய்ந்த நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு பற்றிய கருத்தரங்குகள் மற்றும் கண்காட்சிகள் நடத்துவதற்கு அரசு நிதி உதவி அளிக்கிறது. நுகர்வோர் நலனுக்கு சீரிய முறையில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கென மாநில அளவிலான ஒரு விருதினை உருவாக்கி, மாநில அரசு ஆண்டுதோறும் பரிசுகள் வழங்கி வருகிறது.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு தொடர்பான செயல்களை முன்னிறுத்தி தன்னியலாகச் செயல்படும் முதன்மை நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் கூட்டங்கள் நடத்தி, அவர்களது குறைகள், ஆலோசனைகள், பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றின் மீது 3 மல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி அரசு செயலாளர்கள், துறைத்தலைவர்கள், அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் ஆகியோர் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். அனைத்துத்துறைத் தலைவர்களும், அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்களும், நுகர்வோர் குறைகளைக் கேட்டறிந்து களையும் பொருட்டு; அவர்களது அலுவலகத்தில் ஒரு "நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் பிரிவினை" அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

VI. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்.

அரசு நிறுவனமான தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 1972 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இதன் நோக்கம் கொள்முதல், சேமிப்பு, பதப்படுத்தல், தேவையான இடங்களுக்கு உணவு தானியம் மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்களை கொண்டு செல்லுதல், விநியோகித்தல், விற்பனை செய்தல், அரசின் நலன் பயக்கும் திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் மற்றும் அதற்கு தேவையான மூலதனம், நிதி ஆதாரங்கள் தேடுதல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் மேலாண்மை சேவைகள், ஆலோசனை உதவிபோன்ற பணிகளை செய்தல் ஆகியவை ஆகும். 1972-ம் ஆண்டில் சுமார் 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருந்த விற்பனை 1990-91-ம் ஆண்டில் சுமார் 995 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 30 கோடி ரூபாயாகும். செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 22.54 கோடி ரூபாயாகும்.

[1992 ஏப்ரல் 8]

இக்கழகம், தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் தலைமையில் அவருக்கு கீழ் உதவியாக பல அலுவலர்களுடன் செயலாற்றி வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மண்டலமாக 21 மண்டலங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மண்டலமும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி அல்லது துணை ஆட்சியாளர்கள் நிலையில் உள்ள 21 மண்டல அதிகாரிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. கழகத்தின் மொத்த பணியாளர்கள் எண்ணிக்கை 10,000-த்துக்கும் மேலாகும்.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் அரசின் நேரடி முகவராக இருந்து மாநிலத்திற்குள் நெல் கொள்முதல் மற்றும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி நெல், கோதுமை, சர்க்கரை மற்றும் வெளிச் சந்தையில் அரிசி கொள்முதல் ஆகிய பணியினை அரசின் ஆணைக் கீழ் செயல்படுத்துகிறது.

1. நலன் பயக்கும் திட்டங்கள் :

மாபெரும் சமூக நலத்திட்டமான புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவு திட்டத்திற்கு தேவையான அரிசி, பருப்பு மற்றும் சமையல் எண்ணெய் போன்றவற்றை சத்துணவு மையங்களுக்கு நேரிடையாக வழங்கும் பொறுப்பான பணியினை செய்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் மேற்படி மதிய உணவு மையங்களுக்கு சுமார் 20,000 டன் அரிசியினையும், 3,000 டன் பருப்பு, வகைகளையும் மற்றும் 250 டன் சமையல் எண்ணெயையும் வழங்கி வருகிறது.

தமிழ்நாடு உப்பு கழகத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் இரும்பு சத்துக்கொண்ட உப்பினை கழகம் பெற்று மதிய உணவு மையங்களுக்கு 1—1—1991 முதல் வழங்கி வருகிறது.

பணியாளர் நலத் திட்டத்தின் கீழ் காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை, சிறைத் துறை பணியாளர்களுக்கும் அரசு ஆணைகளின் படி இன்றியமையாப் பொருட்களை மானிய விலையில் கழகம் வழங்கி வருகிறது.

மேலும் இக்கழகம் இன்றியமையாப் பொருட்களை இலங்கை அகதிகளுக்கும் வழங்கி வருகின்றது. மானிய விலையில் ஒரு கிலோ அரிசி 57 பைசாக்கள் வீதமும், மற்றபொருட்கள் பொது விநியோக முறையில் வழங்கும் விலைக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இதுபோன்று சமீபத்தில் கர்நாடக மாநிலத்தில் காவிரி நதி நீர்ப்பங்கீடு காரணமாக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியால் தமிழகத்திற்கு வந்த தமிழர்களுக்கும் 57 பைசாவிற்கு அரிசி வழங்கப்பட்டது.

1992 ஏப்ரல் 8]

2. வணிக செயல்பாடுகள் :

சென்னை மாநகரம் மற்றும் மாவட்டங்களில் 67 அமுதம் பல்பொருள் அங்காடிகள் கழகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வங்காடிகளில் சராசரி மாத விற்பனை சுமார் 100 லட்சம் ரூபாயாகும். இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு 1991-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் விற்பனை 110 லட்சம் ரூபாயை எட்டியுள்ளது.

விவசாயிகளின் நலனை கருதி தஞ்சாவூர் மற்றும் நாகப் பட்டினம் காயிதேமில்லத் மாவட்டங்களிலும் மற்றும் ஏக போக கொள்முதல் பகுதிகளிலும் கொள்முதல் பணிக்கென 97.8 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களை கழகம் இவ்வாண்டு திறந்துள்ளது. நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் வருடாவருடம் செயல்பட்டு வருவதால், பாதுகாக்கப்பட்ட சேமிப்பு வசதிகள், உலர்த்தும் தளம், அணுகு சாலை வசதி போன்ற எல்லா அடிப்படை வசதிகளுடனும் கூடிய நிரந்தர கட்டிடங்களை நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு கட்டும் பணியை கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. அதன்படி அரசால் அனுமதிக்கப்பட்ட 100 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களில் இதுவரையிலும் 85 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 15 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களைக் கட்டும்பணி தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. 1992-93 ஆம் நிதியாண்டில், மேலும் 25 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், 5.49 லட்சம் மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகளை தமிழ்நாட்டில், 103 வட்டங்களில் 127 இடங்களில் இதுவரை கட்டியுள்ளது. தற்போது 120 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் 13,500 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகள் 8 இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இக்கிடங்குகளில் 9,000 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகள் 1992 மார்ச் மாதத்திற்குள்ளும் எஞ்சிய 4,500 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகள் 1992ஆம் ஆண்டு மே மாதத்திற்குள்ளும் கட்டிமுடிக்கப்படும். மீதமுள்ள வட்ட அளவில் உள்ள வறுங்கல் கிடங்குகள் கட்டுமானப்பணிக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். 1992-93 ஆம் ஆண்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இராமநாதபுரம், பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர், பெரியார் மாவட்டத்தில் காங்கேயம், தாராபுரம் ஆகிய இடங்களில் அரசிடமிருந்து கிடங்கு ஒன்றுக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் என்ற வீதத்தில் பங்குத் தொகையை பெற்று திட்டப்பணிகளின் கீழ் 5 கிடங்குகள் கட்டப்படும். இந்த 5 கிடங்குகளையும் கட்ட 95 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டொன்றுக்கு 4,21,000 மெட்ரிக் டன் அரவை திறன் கொண்ட 19 நவீன அரிசி ஆலைகள் கழகத்திற்கு சொந்தமாக

உள்ளன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு 100 மெட்ரிக் டன் அரவை திறன் கொண்ட எருக்கூர் பகுதி-2 நவீன அரிசி ஆலை கட்டும்பணி முடியும் தறுவாயில் உள்ளது.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம், எருக்கூர் மற்றும் போனக்குளம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் பிழிந்தெடுக்கும் ஆலையை நிறுவிியுள்ளது. இவ்வாலைகளில் உற்பத்தி செய்யும் சமையல் எண்ணெய் ஏற்கெனவே “அமுதம் நெல் எண்ணெய்” என்ற பெயரில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கடைகளில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

VII. தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம்.

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் 1957ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டு 1958-59ம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாய விளைப்பொருட்கள், விதைகள், உரங்கள், விவசாய சாதனங்கள் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு அறிவியல் ரீதியிலான சேமிப்பு வசதியுடன் கூடிய சேமிப்பு கிடங்கு வசதியை இந்நிறுவனம் அளிக்கிறது.

இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை 800 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். 31-12-1991 நிலவரப்படி இந்நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 730 லட்சம் ரூபாயாகும். இதில் 380.50 லட்சம் ரூபாய் மாநில அரசாலும், மீதமுள்ள 349.50 லட்சம் ரூபாய் மைய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனத்தாலும் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

இக்கழகம் தற்போது மாநிலம் முழுவதும் 64 மையங்களில் 5,99,652 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்குகளை அமைத்துள்ளது. இதில் 38,842 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட வாடகை கிடங்குகளும் அடங்கும்.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தின் திட்ட இலக்கான 2 லட்சம் டன் கூடுதல் சேமிப்புக் கொள்ளளவு திறனை சுமார் 1,063 லட்சம் ரூபாய் செலவில் இக்கழகம் எட்டியுள்ளது.

தனியார் சேமிப்பு கிடங்குகளின் கடுமையான போட்டியின் காரணமாகவும், வேளாண்மை பொருட்களின் உற்பத்திக்குறைவாலும், உரங்களுக்கான மூலப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பட்ட தடையினாலும், தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் வருவாயில் சென்ற சில ஆண்டுகளில் தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் இந்நிறுவனம் மேற்கொண்ட தக்க நடவடிக்கைகள் காரணமாக இதன் வருவாய் மேம்பட்டு, 1991-92-ம் ஆண்டு இந்நிறுவனம் சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் லாபம் ஈட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1992 ஏப்ரல் 8]

இந்நிறுவனம் அறிவியல் ரீதியில் சரக்குகளை பாதுகாக்கும் முறைகளை பயிற்றுவிப்பதற்காக பயிற்சி மையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது. இப்பயிற்சி மையத்தில் இந்நிறுவனத்தின் பணியாளர் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழக பணியாளர்கள், அண்டை மாநிலங்களை சேர்ந்த சேமிப்புக் கிடங்கு பணியாளர்கள் ஆகியோரும் பல்வகையான பயிற்சிகளைப் பெற்று பயனடைந்து வருகின்றனர்.

